Cena egz.: 30. Mk.

Nr. 2-3. Lublin, dnia 18 marca 1921 r. Rok II.

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA LUBELSKIEGO

Cena numeru pojedyńczego wynosi 14 Mk. Dziennik wysyłany będzie po wpłaceniu 140 Mk. na poczet prenumeraty; przedpłatę uiszczać można tylko w drodze Pocztowej Kasy Oszczędnościowej na konto Nr. 100.200. „Dziennik Urzędowy" przyjmuje ogłoszenia instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych t. takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucji. Opłata za wiersz drobnego pisma jednoszpaltowego lub jego miejsce 7 Mk., za szpaltę 450 Mk., za stronę 900 Mk., za ogłoszenia o zgubionych dokumentach 10 Mk. od osoby i wiersza.

Redakcja i Administracja: Gmach Urzędu Wojewódzkiego Niecała Nr. 14, drzwi 15.

TREŚĆ:

A.

35.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 lutego 1921 r. *w przedmiocie utrzymania na okres dalszych sześciu miesięcy sądownictwa doraźnego za przestępstwa urzędników, popełnione z chęci zysku.*

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 30-go czerwca 1919 r. (Dz. Pr. z 1919 r. Nr. 55 poz. 341) oraz rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 6 sierpnia 1920 r. (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. Nr. 73, poz. 501), Rada Ministrów na wniosek Ministra Sprawiedliwości, postawiony w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, zarządza co następuje:

§ 1.

W Okręgach Sądów Apelacyjnych w Warszawie i *Lublinie* utrzymuje się na okres dalszych sześciu miesięcy, począwszy od dnia 1 marca 1921 r., sądy doraźne za przestępstwa popełnione przez urzędników, przewidziane w art. 1, 2 i 3 ustawy z dnia 30 stycznia 1920 r. (Dz. Urz. R. P. z 1920 r. Nr. 11 poz. 60) bez względu na to, czy chodzi o przestępstwo dokonane czy usiłowane.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów:
(—) Witos.

Minister Sprawiedliwości:
(—) St. Nowodworski.

Minister Spraw Wewnętrznych:
w. z. (—) Dunikowski.

L. 1420/Pr./10.

Powyższe podaję do wiadomości, jako obowiązujące na całym terenie Województwa Lubelskiego.

Lublin, dnia 3 marca 1921 r.

Wojewoda Lubelski
St. Moskalewski m. p.

36.

Rozporządzenie Wojewody Lubelskiego *w przedmiocie rejestracji (zebrań kontrolnych), mężczyzn, urodzonych w latach 1890, 1891, 1892, 1893, 1894, 1895, 1896, 1897, 1898, 1899, 1900, 1901 i 1902.*

L. 1269/II ex 921.

Na podstawie tymczasowej ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej (Tytuł XVII Art. 107) (Dz. Pr. Kr. Pol. Nr. 13 poz. 28 z r. 1918) Ministerstwo Spraw Wojskowych, rozkazem L. 348/IV z dnia 15 lutego 1921 roku, zarządziło rejestrację wszystkich mężczyzn, urodzonych w latach od 1890 do 1902 włącznie. Rejestracji podlegają wszyscy mężczyźni tych roczników niezależnie od tego, czy służyli już w wojsku lub nie (wyjątek stanowią osoby posiadające odroczenie lub zwolnienie od służby wojskowej na podstawie Art. 56 — t. j. ze względu na ułomności fizyczne).

W wykonaniu powyższego oraz na skutek pisma Dowództwa Okręgu Generalnego Lubelskiego z dn. 19 lutego 1921 r. L. 280/V b. niniejszym zarządzam:

1) wszyscy nowoprzybywający bezterminowo urlopowani (zdemobilizowani) z oddziałów, zakładów, urzędów, instytucji i t. d. wojskowych żołnierze — winni w ciągu trzech dni od dnia przybycia do miejsca stałego zamieszkania zgłaszać się w swoim urzędzie gminnym (w miastach — w Magistracie), a następnie w przeciągu 8 dni (od dnia przybycia) u oficera ewidencyjnego swego powiatu; oficer ewidencyjny będzie zamieniać względnie potwierdzać dokumenty;

2) bezterminowo urlopowani (zdemobilizowani) a już przybyli do miejsc zamieszkania przed dniem 20 lutego 1921 roku żołnierze — winni niezwłocznie zgłosić się w swych urzędach gminnych (w miastach —w Magistratach, które porządek stawiennictwa natychmiast ustalą i podadzą do wiadomości). Urzędy gminne (w miastach Magistraty), po zarejestrowaniu zgłaszających się, równocześnie powiadomią zainteresowanych o dniu zgłoszenia się u oficera ewidencyjnego—celem zmiany lub potwierdzenia dokumentów;

3) wszyscy inni mężczyźni z roczników objętych rejestracją winni (w terminach ustalonych i ogłoszonych przez Urzędy gminne — w miastach zaś przez Magistraty) zgłosić się do oficera ewidencyjnego i przedstawić dokumenty (karty: powołania, odroczenia, książeczki wojskowe i t. d.) celem potwierdzenia tych ostatnich (posiadający odroczenia z artyk. 61 i 64 oraz urzędnicy państwowi, komunalni i im równorzędni, nie wyłączając kategorji pracujących na obronę Państwa—również podlegają rejestracji);

4) osoby, które nie mają miejsca stałego zamieszkania — winny zgłosić się również do urzędu gminnego (w miastach — do Magistratu) a następnie u oficera ewidencyjnego według obecnego miejsca pobytu;

5) wszyscy, wyszczególnieni w punktach: 1, 2, 3, 4 niniejszego rozporządzenia — mężczyźni, w wypadku zmiany miejsca stałego zamieszkania, każdorazowo winni się zgłaszać w urzędzie gminnym (w miastach—w Magistracie) oraz u oficera ewidencyjnego w przeciągu dni 8 od dnia przybycia oraz uprzedzać w tymże terminie o swoim wyjeździe.

Rejestracja ma być bezwzględnie ukończona **z dniem 15 marca 1921 roku,** po tym dniu osoby, posiadające dokumenty niezamienione lub niepotwierdzone przez oficera ewidencyjnego swego powiatu wogóle oraz bezterminowo urlopowani (zdemobilizowani) żołnierze, którzy przekroczyli 8-dniowy od dnia przybycia do miejsca stałego zamieszkania termin zgłoszenia się u oficera ewidencyjnego swego powiatu w szczególności, zostaną pociągnięci do odpowiedzialności w myśl art. 1 Ustawy z dnia 20 lutego 1920 r. w przedmiocie kar za pogwałcenie przepisów, dotyczących powszechnego obowiązku służby wojskowej (Dz. Ust. Rpl. Pol. Nr. 20 poz. 104 z roku 1920).

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od chwili jego ogłoszenia.

Lublin, dnia 19 lutego 1921 r.

Wojewoda Lubelski
St. Moskalewski m. p.

37.

Rozporządzenie Woj. Lub. *w przedmiocie taksy za zabite zwierzęta domowe.*

L. 71/VI/4.

Na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 7 maja 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39 z dnia 9 maja 1920 r. poz. 237) ustanawiam następujące normy odszkodowań za zwierzęta domowe, zabite z polecenia Władz państwowych lub padłe skutkiem szczepień, zarządzonych przez te Władze.

1. Za konie, a mianowicie:

a) za źrebięta od 1 roku cenę do 20,000 mk.
b) „ „ od 1 roku do 2 lat do 25,000 „
c) „ „ od 2 do 3 lat . do 35,000 „
d) „ konie robocze 3 letnie i starsze lżejszego typu . . . . . do 45,000 „
e) za konie 3 letnie i starsze cięższego typu . . . . . . do 50,000 „
f) Normy odszkodowań za materjał hodowlany obojga płci, co do których właściciel wykaże się rodowodem, w wypadkach zasługujących na uwzględnienie, normy odszkodowań mogą być podwyższone do 25%.
g) za muły . . . . do 20,000 mk.
h) „ osły . . . . „ 15,000 „
2) „ bubaje, krowy, woły . . „ 40,000 „
3) „ jałownik do 1/2 roku . . „ 18,000 „
4) „ cielęta do 1/2 roku . . . „ 8,000 „
5) „ owce i kozy . . . . . „ 3,000 „
6) „ jagnięta, koźlęta . . . . „ 1,500 „
7) „ trzodę chlewną i tuczną . „ 20,000 „

Powyższe sumy odszkodowań obowiązują od 1 marca r. b. do odwołania.

Lublin, dnia 1 marca 1921 r.

Wojewoda Lubelski
St. Moskalewski m. p.

38.

Rozporządzenie Wojewody Lubelskiego *w przedmiocie zamknięcia stacji kolejowych dla naładunku zwierząt.*

L. 1770/VI/1

W myśl Tymczasowych Przepisów, dotyczących dozoru policyjno-weterynaryjnego nad przewozem zwierząt i produktów zwierzęcych z dn. 10/II 1912 r., oraz Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dn. 29 września 1920 (Dz. Ust. Nr. 94), celem walki z epizootjami, a zwłaszcza z księgosuszem na terenie Województwa Lubelskiego, zamykam dla naładunku zwierząt i produktów zwierzęcych stacje kolejowe w obrębie Województwa z wyjątkiem stacji następujących: Lubartów, Trawniki, Nałęczów, Puławy, Pilawa, Szastarka, Kraśnik, Krasnystaw, Zamość.

Wywóz z wymienionych stacji może się odbywać jedynie po uzyskaniu u powiatowego lekarza weterynarji stosownego świadectwa.

W drodze wyjątku, ze względu na konieczność aprowidowania ośrodków przemysłowych Państwa, Urząd Wojewódzki w nagłych wypadkach będzie zezwalał na wywóz zwierząt i produktów zwierzęcych ze stacji zamkniętych niniejszem rozporządzeniem.

Lublin, dnia 5 marca 1921 r.

Wojewoda Lubelski
St. Moskalewski m. p.

39.

Rozporządzenie Wojewody Lubelskiego *w sprawie obowiązujących przepisów budowlanych.*

Przepisy budowlane: obowiązujące wszystkich mieszkańców (Dekret Nacz. Państwa z 7/II 1919 r.)

Wszelkie nowe budowle lub gruntowne reperacje wymagają:

Po wsiach: przedstawienia podania wraz z planikiem sytuacyjnym i opisem budowli (w 2 egzemplarzach).

Po miastach i miasteczkach: przedstawienia podania wraz z planami technicznemi, na których winny być przedstawione: sytuacja budynków, rzuty poziome, przekroje i elewacje (w 2 egzemplarzach).

Podania podlegają opłacie stemplowej 25 Mk.

Plany podlegają opłacie stemplowej po 2 Mk. (od arkusza planów, lub załączników).

Podania i plany należy skierowywać, za pośrednictwem urzędu Gminnego do Starostwa, lub wprost do Starostwa, lub do Starostwa za pośrednictwem Magistratów.

Plany sytuacyjne dla wsi mają zawierać:

1) kontury parceli i rozstawienie na niej budynków,
2) oznaczenie stron świata,
3) wykonaną szerokość ulicy (ulica winna mieć szerokość 12 mtr. z rowami, boczne mogą mieć 9 m.)
4) odległość budynku od drogi i rowu (najmniej 5 metr.)
5) odległość budynku od granicy sąsiada (ogniotrwałe mają odstąpić 3 m. nieogniotrwałe 5 m.)
6) odległość budynków pomiędzy sobą na jednej posesji (ogniotrwałe mają 3 m. nieogniotrwałe 8 m.)
7) odległość dołów ustępowych i gnojowników od studni (najmniej 10 mtr. i od granicy sąsiada 3 mtr.
8) odległość studni od granicy sąsiada (najmniej 5 mtr. wspólne mogą być na granicy).

W planikach, o których mowa i opisach winny być podane wymiary w metrach: izb mieszkalnych (szerokość, długość i wysokość) najmniejsza 2,5 mtr. i wzniesienie podłogi ponad teren ziemi (najmniej 55 cm.) muszą być zaznaczone kominy obowiązkowo murowane (kominy te muszą się wznosić ponad dach na 50 cm.)

Odbudowujący się wskutek zniszczeń wojennych otrzymuje planiki z biur Odbudowy.

Do obowiązków władz, a zwłaszcza gminnych i wiejskish należy:

Ścisłe przestrzeganie, by bezwarunkowo każdy budujący lub przebudowujący swoje zabudowania, *uzyskał przed rozpoczęciem robót* pozwolenie i roboty przeprowadzał zgodnie z zatwierdzonym planem.

W razie braku pozwolenia, lub wykonywania roboty niezgodnie z zatwierdzonym planem robota *bezwarunkowo* ma być zatrzymana i o tem pawiadomione Starostwo.

Do obowiązków Policji Państwowej w sprawach budowlanych należy ścisłe przestrzeganie:

1) by przepisy obowiązujących ustaw były zachowane, a mianowicie, by budujący nowy dom, odbudowujący lub przerabiający stary, miał pozwolenie na robotę i budował zgodnie z zatwierdzonymi planami, w razie braku pozwolenia na budowę, odbudowę lub przeróbkę, obowiązkiem policji jest budowę zatrzymać i zawiadomić o tem Architektę Powiatowego przez Starostwo;

2) by były zachowane przepisy, mające na celu bezpieczeństwo ogniowe to jest dobry stan kominów, pieców kuchennych i zwykłych, w razie spostrzeżenia wadliwości należy wyznaczyć właścicielowi termin do uskutecznienia poprawek w razie niewykonania zamknąć wadliwe paleniska. Również nie dozwalać na urządzanie składów łatwopalnych materjałów na strychach;

3) zachowanie przepisów zdrowotnych t. j. czystości ścieków i zalewów—Policja ma prawo usunąć na mocy uchwały specjalnej Komisji Sanitarno-Budowlanej z obrębu miasta zakłady zanieczyszczające powietrze;

4) zachowanie przepisów ogólnego bezpieczeństwa publicznego t. j. dobrego stanu dróg jezdnych, chodników, mostów, parkanów i zardzewienia dróg.

W razie spostrzeżenia niebezpieczeństwa przy budowie domu, należy wezwać właściciela do natychmiastowego usunięcia wadliwości, a opornych podać do sądu; w razie jednak widocznego nagłego niebezpieczeństwa, o ile go właściciel nie usuwa, Policja ma prawo roboty wstrzymać, usunąć wadliwość czy to przez ogrodzenie parkanem, czy to przez rozebranie części grożącej i to nie czekając na wyrok sądowy, na koszt właściciela.

5) Policja wyznacza miejsca na ustawianie kramów przenośnych podczas jarmarków zgodnie z uchwałą specjalnej Komisji Sanitarno-Budowlanej.

Lublin, dnia 4 marca 1921 r.

Wojewoda Lubelski

St. Moskalewski

40.

Okólnik (73) Woj. Lubelskiego do wszystkich P.P. Starostów Województwa lubelskiego i p. Komisarza Rządu na m. Lublin *w przedmiocie podwyższenia opłat za pozwolenia na broń i na prawo polowania.*

L. 816/Pr./1.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 25.1 1920 r. Nr. B. P. 1672/I (okólnik Min. Spr. Wewn. Nr. 441) zmieniam punkt 4 mego okólnika z dnia 5 lipca 1920 r. L. 3375/Pr./I, Nr. 264 wydanego na podstawie reskryptu Min. Spraw Wewn. z dnia 14.VI 1920 r. Nr. B. P. 668/I ustanawiając następujące opłaty za pozwolenia na broń i na prawo polowania, które winny być pobierane tytułem kosztów przez władze wydające pozwolenia:

a) za pozwolenia na broń krótką (rewolwer albo pistolet), od każdej szt. broni mk. 100.

b) za pozwolenia na broń myśliwską (dubeltówkę lub sztucer) od każdej szt. broni mk. 400.

c) za pozwolenie polowania (kartę łowiecką) mk. 500.

Pobieranie powyższych opłat obowiązuje od chwili zakomunikowania władzom I instancji niniejszego zarządzenia.

Polecam Panu wydać niezwłocznie odpowiednie zarządzenia i dopilnować jaknajprędszego wprowadzenia ich w życie.

Lublin, dn. 5 lutego 1921 r.

Za Wojewodę Lubelskiego

Dr. Slęk m. p.

41.

Okólnik (112) Wojewody Lub. do PP. Starostów Województwa Lubelsk. i P. Komisarza Rządu na m. Lublin *w przedmiocie kontroli nad dostarczeniem egzemplarzy obowiązkowych.*

L. 923/Pr./1

Dostarczanie egzemplarzy obowiązkowych druków, przepisane w art. 5 Dekretu w przedmiocie tymczasowych przepisów prasowych z dn. 12 lutego 1919 roku i Rozporządzeniu Min. Spr. Wewn. z dn. 12 lutego 1919 r. (Dz. Urz. M. S. W. 1919 Nr. 12, poz. 139) nie jest dotąd ściśle wykonywane zarówno przez zakłady drukarskie, jak i przez urzędy administracyjne I Instancji.

Na podstawie rozporządzenia Min. Spr. Wewn. Nr. B. C. 2210 z dnia 28 stycznia 1921 r. zarządzam w tym przedmiocie, co następuje:

1. Rejestracja egzemplarzy obowiązkowych

W celu utrzymania należytej kontroli nad dostarczaniem egzemplarzy obowiązkowych, urzędy starościńskie (Komisarjat Rządu) winny prowadzić wykazy druków, dostarczanych przez poszczególne zakłady drukarskie w/g załączonego wzoru „A" na luźnych kartach, przyczem stan produkcji każdego zakładu drukarskiego winien być zarejestrowany na oddzielnej karcie. Urzędnik do spraw prasowych, przeprowadzający w zakładzie drukarskim kontrolę nad dostarczaniem egzemplarzy obowiązkowych w myśl art. 7 i 8 Dekretu w przedmiocie przepisów tymcz. o zakładach drukarskich (Dz. Urz. M. S. Wewn. 1919 Nr. 12 poz. 136), winien sprawdzić **na miejscu zgodność wykazu karty z księgą zamówień** zakładu drukarskiego oraz każdorazowo stwierdzać, czy wszystkie wykonywane roboty są wpisane do tej księgi.

W celu zapobieżenia zaginięciu egzemplarzy obowiązkowych, będących własnością państwa polskiego, urzędy starościńskie (Komisarjat Rządu), winny każdy przesyłany do Min. Spr. Wewn. i bibljotek egzemplarz obowiązkowy druku, z wyjątkiem czasopism ukazujących się częściej niż raz na tydzień, opatrzyć stemplem w/g zał. wzoru „B 1 i B 2" na zewnętrznej stronie okładki, lub w braku okładki na odwrocie karty tytułowej. Na drukach dostarczanych do Ministerstwa należy bezwzględnie podawać dane, tyczące się liczby odbitych egzemplarzy danego druku.

Co się tyczy zaś wysokości nakładu czasopism, ukazujących się częściej niż raz na tydzień, należy przedkładać Urzędowi Wojewódzkiemu dwa razy do roku, a mianowicie: **w d. 1 stycznia i 1 lipca,** wykazy, uwzględniające maximum i minimum wysokości nakładu drukowanych numerów w 2 egzemplarzach.

Z trzech egzemplarzy obowiązkowych, przeznaczonych dla Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, urzędy starościńskie (Komisarjat Rządu) obowiązane są **bezpośrednio** przesyłać **do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (Wydział Prasowy)** niezwłocznie po 1 egz. każdego druku i 2 egz. czasopism, pozostałe zaś egzemplarze, o ile zachodzi potrzeba, natychmiast po ich rozpatrzeniu. (Przesyłki te nie mając charakteru korespondencji urzędowej, nie naruszają tem samem zasady przyjętej przy organizacji władz administracyjnych II instancji, która wyłącza bezpośrednie komunikowanie się władz administracyjnych I-ej instancji z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych).

Jednocześnie winny urzędy starościńskie cztery razy do roku **1. stycznia, 1. kwietnia, 1. lipca i 1. października,** przesyłać do Urzędu Wojewódzkiego spisy druków wysyłanych do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i bibljotek.

Komisarjat Rządu na m. Lublin przedstawia te wykazy **1-go każdego miesiąca.**

Do obowiązków urzędnika, wyznaczonego do odbioru dostarczanych druków, należy sprawdzanie, czy jest dołączone zawiadomienie o liczbie odbitych egzemplarzy. Urzędnik ten prowadzący wykazy dostarczonych druków, ma możność sprawdzać i winien czuwać, czy obowiązek dostarczania egzemplarzy obowiązkowych jest należycie spełniany.

2) Ewidencja czasopism.

Ewidencję czasopism ze wzdlędów technicznych należy prowadzić osobno (zob. Okólnik L. 3612/Pr./2 z dnia 21 października 1920 r.)

O wszystkich nowych czasopismach urzędy starościńskie, winny przesyłać odpisy składanych w myśl art. 15 i 18 Dekretu w przedmiocie tymczasowych przepisów prasowych przez wydawców deklaracji w 2 egzemplarzach do Urzędu Wojewódzkiego.

Dane te winny zawierać wskazanie:

1) tytułu, 2) częstości ukazywania się, 3) miejsca wydawania 4) zakresu treści (program), 5) imienia, nazwiska i miejsca zamieszkania redaktora odpowiedzialnego i wydawcy, 6) adresu redakcji i administracji, 7) drukarni w której czasopismo będzie drukowane, 8) ceny prenumeracyjnej, 9) tytułów dodatków z podaniem zakresu treści i częstości wychodzenia. Wszelkie zmiany w warunkach wydawania czasopism należy przedkładać niezwłocznie.

3) Egzemplarze druków aresztowanych.

Co się tyczy doniesień o dokonywanych aresztach druków, urzędy administracyjne I-ej instancji winny bezzwłocznie zawiadomić o konfiskacie Urząd Wojewódzki, równocześnie zaś, ze względu, że fakta takie muszą możliwie bezzwłocznie dochodzić do wiadomości Min. Spr. Wewn., odpis doniesienia przesyłać do Ministerstwa Spr. Wewn. (Wydział Prasowy). Egzemplarze obowiązkowe druków, na które został nałożony areszt, przesyłać należy niezwłocznie do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i bibljotek.

Ponadto wyjaśniam, że państwowe zakłady drukarskie są również obowiązane do dostarczania egzemplarzy obowiązkowych oraz, że wszelkie publikacje urzędowe (z wyjątkiem tajnych), winny być dostarczane na równi z drukami prywatnymi. Okólnik Min. Spr. Wewn. z dnia 12 lutego 1919 r. (Dz. Urz. M. S. W. Nr. 12, poz. 141), z dn. 15 lutego 1919 r. (Dz. Urz. M. S. W. Nr. 12 poz. 144) z dnia 6 czerwca 1919 r. (Dz. Urz. M. S. W. Nr. 36, poz. 469), z dnia 18-go czerwca 1920 r. (Dz. Urz. M. S. W. Nr. 10 poz. 155), tracą moc obowiązującą, jak również okólniki Urzędu Wojewódzkiego L. 1848/Pr./2 z dnia 21 maja 1920. i L. 1848/Pr./4 z dnia 5 lipca 1920 r. Karty bibljograficzne zostają zastąpione powyższymi wykazami druków i nadsyłać ich już nie należy.

Zaznaczam raz jeszcze, że rozporządzenie o egzemplarzach obowiązkowych obejmuje wszystkie przeznaczone do puszczenia w obieg druki, a więc książki, broszury, czasopisma, plakaty, odezwy, ulotki, nuty, wizerunki, plany i mapy, odbijane sposobem mechanicznym lub chemicznym — z wyjątkiem t. zw. druków akcydensowych t. j. formularzy, zawiadomień w sprawach rodzinnych i handlowych, zaproszeń itp.

Lublin, 17 lutego 1921 r.

Wojewoda Lubelski

St. Moskalewski m. p.

Wzór A.

M. S. W. Starostwo	Wykazy egzemplarzy obowiązkowych odbitych w drukarni . . . . . . przy ul. . . . . tel. . . .					
Data dostarczenia druków	AUTOR i TYTUŁ DZIEŁA	Nakładca	Wysokość nakładu	Data wysłania do M. S. W	Data wysłania do bibliotek	UWAGI

Wzór B 1.

Stempel dla Ministerstwa Spraw Wewnętrznych

Starostwo . . . .
Egzemplarz obowiązkowy Nakład . . . . . egz . . . . dnia . . . . 192 . . .

Wzór B 2.

Stempel dla Bibljotek

Starostwo . . . .
Egzemplarz obowiązkowy

42.

Okólnik (67) Woj. Lubelskiego do wszystkich Panów Starostów Województwa Lubelskiego *w przedmiocie prawomocności Ogólnych Zgromadzeń Gminnych.*

L. 359/III/1.

Wobec zachodzących nieporozumień odnośnie do określania prawomocności Ogólnych Zgromadzeń Gminnych na zasadzie wyjaśnienia M. Spraw Wewn. z dnia 7/VII 19 r. Nr. S. G. 1503/1 podaję do wiadomości, że tak Zgromadzenia Wyborcze, jak i wogóle każde zebranie gminne jest ważne i prawomocne, temsamem podejmować może ważne uchwały bez względu na ilość obecnych na zebraniu Członków gminy, uprawnionych do udziału w zebraniach *skoro tylko o czasie i miejscu zebrania, uprawnieni w czasie właściwym i w sposób należyty zawiadomieni zostali.*

Ustalając tryb zawiadamiania o zebraniach wskazuję, że członkowie gminy winni być zawiadamiani o dniu, miejscu, godzinie i porządku dziennym zebrania przez wójta za pośrednictwem odpowiednich sołtysów, przynajmniej na tydzień przed datą zebrania: co też należy uwidaczniać w protokule danego zebrania.

Lublin, dn. 5 lutego 1921 r.

Wojewoda Lubelski
St. Moskalewski m. p.

43.

Okólnik do P.p. Starostów Województwa Lubelskiego (Powiatowych Urzędów Zdrowia) i Komisarjatu Rządu na m. Lublin *w przedmiocie przymusowego szczepienia przeciw ospie.*

Nr. 403/I/WUZ/1921 r.

Za kilka tygodni rozpocznie się doroczne przymusowe szczepienie ochronne przeciwko ospie. W roku zeszłym dzięki wypadkom wojennym szczepienie było bardzo niekompletne, czemu przypisać należy szerzenie się w czasie obecnym tej choroby. Ponieważ od przedwstępnej pracy przygotowawczej wiele zależy dokładność wykonania samego szczepienia, należy już obecnie tę pracę przygotowawczą rozpocząć i przedewszystkiem sporządzić *dokładne imienne wykazy osób*, którym ospa w maju r. b. ma być zaszczepiona. W tym celu należy zażądać od magistratów miast i wójtów gmin sporządzenia i nadesłania do Powiatowych Urzędów Zdrowia najpóźniej do dnia 15-go marca dokładnych imiennych list dzieci, urodzonych w roku 1920 (1-e szczepienie) i w roku 1913 (powtórne szczepienie). W listach tych winny być uwzględnione: imię i nazwisko dziecka, imię i zajęcie ojca lub matki oraz dokładny adres. Będąc w posiadaniu tych wykazów lekarz powiatowy będzie mógł zaopatrzyć się zawczasu w *potrzebną ilość limfy* w Państwowym Zakładzie szczepienia ospy w Warszawie (Kopernika Nr. 32), przystąpić do ustalenia liczby i wyboru miejsca t. zn. punktów szczepienia oraz powołania odpowiedniego personelu szczepiącego. Co się tyczy *punktów szczepienia,* to winny one być o tyle liczne, ażeby matki z dziećmi nie były zmuszone odbywać uciążliwej zbyt dalekiej podróży; najlepiej aby w każdej wsi odbywać się mogło szczepienie. Samo miejsce winno być widne, czyste, (najlepiej lokal szkolny, dom ludowy, urząd gmin...), zaopatrzone w ławki, na których matki z dziećmi usiąśćby mogły, stolik na rozłożenie instrumentów do szczepienia, miednicę z wodą, kubeł, mydło, czysty ręcznik i t. p. Obowiązek dostarczenia tych przedmiotów leży na urzędach gminnych. *Personel* szczepiący wybierać należy zgodnie z okólnikiem Ministerstwa Zdrowia Publicznego z dnia 8/III 1920 r. Nr. 9638/2176 przytem, ponieważ niestety, nie będzie on składał się z lekarzy, uważam za konieczne, aby lekarz powiatowy przed rozpoczęciem kampanji szczepienia zwołał cały ten personel i osobiście pokazał, jak szczepienie wykonać należy. Przy tej sposobności sprawdzi on czystość rąk i ubrania tych ludzi, wartość posiadanych przez nich instrumentów i na tej zasadzie może niejednego zdyskwalifikować. Każdemu ze szczepiących należy wyznaczyć pewną ilość punktów szczepienia oraz ściśle terminy (miesiąc, dzień, godziny) w jakich szczepienie, a w tydzień później sprawdzenie, odbywać się winno. Należy przestrzegać, ażeby do terminów tych szczepiący ściśle się stosowali, żeby ludność niewyczekiwała napróżno całemi godzinami na felczera. Z drugiej strony na odpowiedzialności wójtów gmin leżeć będzie, ażeby szczepiący mieli we właściwym czasie dostarczane furmanki, które ich do oddalonych punktów dostarczyć mają. Panowie lekarze powiatowi powinni w okresie szczepienia *jeździć od punktu do punktu* i sprawdzać, jak szczepienie się odbywa, kto winien jest takich lub innych uchybień, ażeby winnych pociągać do odpowiedzialności. Każdemu ze szczepiących Powiatowy Urząd Zdrowia winien zawczasu doręczyć: 1) imienną listę dzieci, przeznaczonych do pierwszego i powtórnego szczepienia na danym punkcie, 2) odpowiednią ilość limfy, 3) spirytusu czystego i skażonego, 4) waty, 5) mydła, 6) narzędzi do szczepienia i maszynkę do przepalania narzędzi, o ile szczepiący ich nie posiada. Ramiona dzieci odkażać spirytusem czystym; skażony używać tylko do maszynki (lampki). We wspomnianej wyżej liście szcze-

piący odnotuje kto i dla jakiej przyczyny nie stawił się do szczepienia czy sprawdzenia. Na zasadzie tak wypełnionych list powiatowe urzędy zdrowia wygotują następnie *świadectwa szczepienia,* które po podpisaniu ich przez pp. lekarzy powiatowych będą rodzicom dzieci przez gminy doręczone.

Ludności należy zawczasu *ogłosić* za pośrednictwem sołtysów albo plakatami o rozpoczętem szczepieniu, przyczem w ogłoszeniu umieścić należy: 1) że szczepienie odbywa się *bezpłatnie,* 2) w jakie miejsce i w jakim czasie każde dziecko dostarczone być winno do szczepienia i *sprawdzenia* i 3) o odpowiedzialności rodziców za niezastosowanie się do tego rozporządzenia, wynikającego z Ustawy z dn. 19 lipca 1919 r. Dz. Pr. P. P. Nr. 63 poz. 372.

W miejscowościach ospą zagrożonych należy szczepienie doroczne dzieci połączyć ze szczepieniem powszechnem całej ludności danego osiedla.

Wynik tegorocznej kampanji szczepienia zależeć będzie od energji i dobrej woli PP. Starostów i PP. Lekarzy powiatowych, oraz zrozumienia ważności tego zabiegu przez wójtów, sołtysów, samą wreszcie ludność. Dlatego też uważam za wskazane urządzenie przed przystąpieniem do szczepienia zebrania wójtów i sołtysów, na którem p. lekarz powiatowy wyjaśniłby tym funkcjonarjuszom jaknajszczegółowiej obowiązki, które na nich włożone będą (wykazy, lokale, podwody) oraz aby p. starosta poparł te żądania swoim autorytetem i groźbą kar za ich niespełnienie. Prócz tego w razie stwierdzonego oporu i złej woli ze strony ludności występować należy z całą surowością.

Po ukończeniu wymienionych prac przygotowawczych proszę o tem donieść do Wojewódzkiego Urzędu Zdrowia, wymieniając zwłaszcza punkty i terminy szczepień. Po ukończonem szczepieniu nadesłać sprawozdania do Wojewódzkiego Urzędu Zdrowia według ustalonego przez Ministerstwo Zdrowia Publicznego wzoru.

Lublin, dn. 11 lutego 1921 r.

Za Wojewodę:
Dr. A. Krysiński
Dyrektor Wojewódzkiego Urzędu Zdrowia.

44.

Okólnik Woj. Lubelskiego (Woj. Urz. Zdrowia) do PP. Starostów (Lekarzy Powiatowych) Województwa Lubelskiego i do Wydziału sanitarnego m. Lublina *w przedmiocie wiosennych rarządzeń sanitarnych.*

Nr. 448/1/WUZ/1921 r.

Rozporządzenia sanitarne, jak uczy doświadczenie, nie znajdują przeważnie wśród ludności należytego zrozumienia i pozostają najczęściej martwą literą. Jedną z wielu przyczyn tego smutnego zjawiska upatrywać należy w tem, że wydający rozporządzenia nie liczą się często z warunkami realnymi życia, że rozporządzenia wydawane są nieraz zbyt późno, gdy właściwa pora ich wykonania już minęła i t. p.

W myśl powyższego przypominam Panom, że w mającej niebawem nadejść porze wiosennej przypadają uroczyste święta chrześcijańskie i żydowskie, przed któremi tradycyjnym zwyczajem ludność stara się doprowadzić do porządku swoje mieszkania oraz chętnie myje się sama. Również w tej porze roku rozpoczynają się roboty w polach, na które wywożony bywa nagromadzony przez zimę nawóz. Otóż do tych dorocznych, zwyczajem uświęconych, porządków przedświątecznych dostosować należy zabiegi sanitarne, mające na celu oczyszczenie miast, osad i wsi z nagromadzonych tam nieczystości; opróżnienie, oczyszczenie i naprawę ustępów i śmietników, obór i chlewów; oczyszczenie klatek schodowych, sieni, podwórz, placów i ulic; wreszcie zdezynfekowanie mieszkań (bielenie ścian, wietrzenie ubrań i pościeli, mycie sprzętów) i kąpanie mieszkańców. Jednocześnie doprowadzić należy do porządku studnie.

Rzeczą będzie pp. lekarzy powiatowych wybrać metody i środki, jak tę akcję pogłębić, nadać jej kierunek i wogóle przeprowadzić. W każdym razie wykorzystać tutaj należy istniejące na terenie powiatu kolumny dezynfekcyjne, aparaty odkażające, zakłady kąpielowe. Należy ułatwić ludności nabywanie wapna do bielenia i mydła do mycia. Do dozoru i kontroli pociągnąć należy niższe organy administracji (wójtów, sołtysów) oraz funkcjonarjuszów policji. Gdzie istnieją komisje sanitarne, tam one energicznie współdziałać winny. Nie można pominąć współdziałania duchowieństwa i nauczycieli szkół powszechnych.

Pamiętajmy, że przy końcu zeszłej jesieni na samym progu naszego Państwa legł wróg groźny — cholera. Z nadejściem ciepłej pory roku wróci niebezpieczeństwo.

W kwietniu r. b. oczekuję od Panów szczegółowych sprawozdań z dokonanych prac w tym kierunku.

Lublin, dnia 11 lutego 1921 r.

Za Wojewodę:
Dr. Andrzej Krysiński
Dyrektor Wojewódzkiego Urzędu Zdrowia.

45.

Okólnik (123) Woj. Lubelskiego do Panów Starostów Województwa Lubelskiego *w przedmiocie przymusowego wydzierżawienia odłogów.*

L. 1464/VI.

W powołaniu na rozporządzenie wykonawcze Ministerstwa Rolnictwa i D. P. do ustaw z dnia 18 marca 1920 r. Dz. Ust. Nr. 28 poz. 165 i z dnia 14 lipca 1920 r. Dz. U. Nr. 66 p. 438 w przedmiocie wydzierżawienia niezagospodarowanych użytków rolnych, zwracam uwagę Panów Starostów, że termin wydzierżawienia przymusowo odłogów w roku bieżącym upływa pierwszego kwietnia.

Należy przeto niezwłocznie przedsięwziąć jak najenergiczniejsze kroki w celu przystąpienia do zużytkowania leżących odłogiem gruntów drogą przymusowej dzierżawy.

W tym celu przedstawi Pan Starosta Wójtom i zarządom gminnym konieczność państwową uruchomienia odłogów, p.p. referenci zaś osobiście przekonają się w gminach czy miejscowa ludność dostatecznie została powiadomiona o przysługujących jej prawach do przymusowego wydzierżawienia, oraz czy

Zarządy gminne wykorzystały w dostatecznym stopniu przepisy, dotyczące dzierżaw przymusowych w celu jaknajszybszego zużytkowania odłogów.

Lublin, dnia 21 lutego 1921 r.

Za Wojewodę Lubelskiego
Ejchler m. p.

46.

Okólnik (142) Wojewody Lubelskiego do Panów Starostów Województwa Lubelskiego *w przedmiocie zboża siewnego na rok 1921.*

L. 1519/VI/1.

W celu zdobycia na rok następny większych ilości wyborowego zboża siewnego, niniejszym upoważniam Panów Starostów, do przekazania Instytucjom Rolniczym (Kółkom, Towarzystwom) pewnej ilości najlepszego nasienia właściwego dla typu gleb w powiecie, z nadesłanych zbóż na pomoc rolną. Zboże to Instytucje Rolnicze winny rozdać najlepszym gospodarzom wśród swych członków z obowiązkiem zasiewu według ustalonych w porozumieniu z Panem Referentem zasad, oraz pod stałą kontrolą Instytucji z tem, że plon zostanie użyty wyłącznie do siewu w roku następnym.

O wykonaniu powyższego Panowie Referenci złożą sprawozdanie do dnia 20 marca.

Lublin, dnia 24 lutego 1921 r.

Za Wojewodę Lubelskiego
Ejchler m. p.

47.

Wykaz ważniejszych dla Województwa Lubelskiego Ustaw i Rozporządzeń ogłoszonych:

a) w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej od dnia 16 stycznia do dnia 28 lutego 1921 r.

Nr. 9 z 22 stycznia 1921 r.

43. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 7 stycznia 1921 r. w przedmiocie utrzymania w mocy sądownictwa doraźnego.

46. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 14 grudnia 1920 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu, Ministrem Robót Publicznych, Ministrem Aprowizacji i Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej w przedmiocie wyłączeniu z pod obowiązku dostarczenia na cele odbudowy oraz opałowe potrzeby ludności drzewa—właścicieli drobnych parcel leśnych.

47. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 10 stycznia 1921 r. w przedmiocie przedłużenia mocy prawnej patentów na wynalazki, ochrony wzorów rysunkowych i modeli oraz ochrony znaków towarowych, zgłaszanych na zasadzie poprzednio obowiązujących ustaw.

Nr. 10 z 27 stycznia 1921 r.

63. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 20 stycznia 1921 r. w przedmiocie kontroli nad produkcją i sprzedażą środków leczniczych i opatrunkowych, wód mineralnych i trucizn oraz nad produkcją kosmetyków.

Nr. 12 z dnia 1 lutego 1921 r.

66. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1921 r. w przedmiocie dalszego przedłużenia pełnomocnictw Ministra Spraw Wewnętrznych do wydawania zarządzeń wyjątkowych na obszarze b. zaboru rosyjskiego.

69. Rozporządzenie Ministra Aprowizacji z dnia 25 stycznia 1921 r. w przedmiocie przewozu żyta, pszenicy, jęczmienia, owsa, grochu, fasoli, gryki, prosa, peluszki, soczewicy, kukurydzy i przetworów tych ziemiopłodów, znajdujących się w obrocie pozakontygentowym.

Nr. 13 z dnia 8 lutego 1921 r.

71. Ustawa z dnia 20 stycznia 1921 r. o organizacji giełd w Polsce.

72. Ustawa z dnia 21 stycznia 1921 r. zmieniająca art. 8 ustawy z dnia 18 lipca 1919 r. w brzmieniu ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o pomocy państwowej na odbudowę gospodarstw, zniszczonych lub uszkodzonych skutkiem wojny.

80. Rozporządzenie z dnia 31 stycznia 1921 r. w przedmiocie uchylenia rozporządzenia Ministra Aprowizacji z dn. 12 sierpnia 1920 r.

Nr. 14 z dnia 15 lutego 1921 r.

82. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17 stycznia 1921 r. w przedmiocie statystyki cen artykułów pierwszej potrzeby.

86. Rozporządzenie wykonawcze z dnia 24 stycznia 1921 r. do ustawy z dnia 26 listopada 1920 r. w przedmiocie częściowej zmiany rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 25 sierpnia 1920 r. o jednorazowej daninie na potrzeby wojska.

89. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 5 lutego 1921 r. w przedmiocie cen za naczynia do wydawanych z aptek lekarstw i opłaty za ekspedycję no ла.

Nr. 16 z dnia 19 lutego 1921 r.

93. Ustawa z dnia 4 lutego 1921 r. o unormowaniu stanu prawno-politycznego na ziemiach przyłączonych do obszaru Rzeczypospolitej na podstawie umowy o preliminaryjnym pokoju i rozejmie, podpisanej w Rydze dnia 12 października 1920 r.

Nr. 17 z dnia 23 lutego 1921 r.

98. Dekret z dnia 23 lutego 1921 r. o poddaniu kolei żelaznych mocy ustaw wojennych.

Nr. 18 z dnia 24 lutego 1921 r.

99. Ustawa z dnia 3 lutego 1921 r. w sprawie delegatów od miast w sejmikach powiatowych.

101. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 lutego 1921 r. w przedmiocie utrzymania na okres dalszych sześciu miesięcy sądownictwa doraźnego za przestępstwa urzędników popełnione z chęci zysku.

103. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17 lutego 1921 r. w przedmiocie przekazania Ministrowi Aprowizacji prawa do wydawania zarządzeń w zakresie regulacji wypieku chleba tudzież regulacji i ograniczenia sprzedaży oraz spożycia chleba i cukru.

107. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 11 lutego 1921 r. w sprawie skreślenia przędzy z jedwabiu sztucznego z listy towarów, których przywóz nie wymaga specjalnych pozwoleń.

108. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 19 lutego 1921 r. w przedmiocie taksy aptekarskiej.

b) w Monitorze Polskim od dnia 18 stycznia 1921 r. do dnia 28 lutego 1921 roku.

Nr. 16 z dnia 21 stycznia 1921 r.

Rozporządzenie Prezydenta Ministrów i Ministra Pracy i Opieki społecznej z dnia 17 stycznia 1921 r. w sprawie powołania Komisji Lokalnej do badania wzrostu kosztów utrzymania robotników pracowniczych, zatrudnionych w przemyśle i handlu w mieście Lublinie.

Nr. 19 z dnia 25 stycznia 1921 r.

Rozporządzenie Ministra przemysłu i Handlu z dnia 5 stycznia 1921 r. w sprawie ustalenia cennika skór gotowych, wydanych garbarniom przed dniem zniesienia sekwestru skór i garbników.

Nr. 20 z dnia 26 stycznia 1921 r.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 1 grudnia 1920 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej w przedmiocie opłat manipulacyjnych od pozwoleń, wydawanych na wywóz towarów zagranicę, względnie przywóz takowych z zagranicy i przewoz tranzytowy.

Nr. 23 z dnia 29 stycznia 1921 r.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 8 listopada 1920 r. w przedmiocie regulaminu Państwowej Rady Weterynaryjnej.

Nr. 24 z dnia 31 stycznia 1921 r.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 lipca 1920 r. w sprawie ustalenia szkód na zdrowiu i życiu, wyrządzonych osobom cywilnym przez wydarzenia wojenne.

Nr. 30 z dnia 8 lutego 1921 r.

Obwieszczenie Ministra Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 29 stycznia 1921 r. w przedmiocie wezwania obywateli polskich, przebywających za granicą, do wykonania przepisów o obowiązku służby wojskowej.

Nr. 42 z dnia 22 lutego 1921 r.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 8 lutego 1921 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej w przedmiocie wykonywania nadzoru państwowego nad Kasami Chorych w zakresie lecznictwa.

Nr. 43 z dnia 23 lutego 1921 r.

Odezwa Rządu do Społeczeństwa w przedmiocie przeciwdziałania drożyźnie.

Nr. 44 z dnia 24 lutego 1921 r.

Odezwa Rządu w sprawie strejku kolejowego.

Nr. 46 z dnia 26 lutego 1921 r.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 11 lutego 1921 r. w sprawie przedłużenia do dnia 1 lipca 1921 r. ważności legitymacji służbowych uprawniających do 50% zniżki na kolejach państwowych.

Nr. 47 z dnia 28 lutego 1921 r.

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 11 lutego 1921 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w przedmiocie instrukcji dla Wojewódzkich Okręgowych Dyrekcji Robót Publicznych.

B.

48.

ZARZĄDZENIA DEMOBILIZACYJNE

(zob. Dz. Urz. Woj. Lub. Nr. 5 poz. 103 i Nr. 6 poz. 122 z roku 1920).

Bezterminowe urlopowanie żołnierzy Wojsk Polskich.

W związku z rozkazem Ministerstwa Spraw Wojskowych L. 2375/934/20 *podlegają bezterminowemu urlopowaniu z wojska bez prawa do poborów (żołdu):*

A. na mocy rozkazu z dnia 9 października 1920 r. L. dz. 2669/1023/20: 1) ochotnicy szeregowi z pośród roczników 1885, 1886, 1887, 1888, 1889, 1890, 1891 i 1892, oraz urodzeni po dn. 30 czerwca 1902 roku, którzy zostali wcieleni do oddziałów zapasowych, zakładów wojskowych i t. p., a podległych obecnie Ministerstwu Spraw Wojskowych, względnie Dowództwom Okręgów Generalnych, 2) znajdujący się w dniu wydania niniejszego rozkazu na terenach Dowództw Okręgów Generalnych i podlegli tym Dowództwom ochotnicy szeregowi, którzy należą do starszych roczników licząc od rocznika 1885 w górę.

W szeregach mogą pozostać ci z pośród ochotników, którzy zgłoszą chęć stałego pozostania w wojsku w charakterze ochotników, jednakże nie przekroczą 42 roku życia.

Rozkaz ten nie dotyczy wogóle oficerów ochotników.

B. na mocy rozkazu z dnia 14 października 1920 r. L. dz. 2738/1042/20 — poborowi roczników 1893 i 1894, powołani do szeregów na podstawie rozkazów Min. Spraw Wojskowych L. 39866/5423/20/I z dnia 24 lipca 1920 roku i L. dz. 1927/730/20/I. z dnia 8 sierpnia r. ub. zarówno niewcieleni jako też i wcieleni do oddziałów zapasowych, znajdujących się na terenach Dowództw Okręgów Generalnych i podległych tym Dowództwom.

Z liczby poborowych wyżej wymienionych roczników pozostają w szeregach tylko ci, którzy już odeszli na front oraz ci, którzy zgłoszą chęć pozostania nadal w wojsku w charakterze ochotników.

C. na mocy rozkazu z dnia 14 października 1920 r. L. 2700/1023:

1. wszyscy szeregowi akademicy oraz k[illegible], którzy wstąpili do wojska w charakterze ochotników,

2. oficerowie i równorzędni im akademicy (urzędnicy wojskowi), którzy wstąpili do wojska w charakterze ochotników — z wyjątkiem oficerów zawodowych,

3. słuchacze trzech ostatnich semestrów — bez względu na szarżę obecnie posiadaną, t. j. czy są oficerami równorzędnymi im urzędnikami wojskowymi, lub też szeregowymi, oprócz oficerów zawodowych,

4. oficerowie i równorzędni im funkcjonarjusze wojskowi oraz szeregowi—profesorowie szkół średnich i wyższych zakładów naukowych,

5. wszyscy szeregowi maturzyści z roku szkolnego 1918/19 i 1919/20, którzy wstąpili do wojska w charakterze ochotników i

6. mogą być oprócz tego bezterminowo urlopowani ci z pozostałych oficerów i równorzędnych im akademików (urzędników wojskowych), na zwolnienie których zezwolą stosunki służbowe.

Zgodnie z rozkazem Ministerstwa Spraw Wojskowych L. 2856/1081/20 z dnia 14-go października 1920 roku: 1) szeregowi akademicy jak również uczniowie szkół średnich, którzy są obecnie uczniami szkół podchorążych mogą otrzymać bezterminowe urlopy dopiero z chwilą ukończenia już rozpoczętych odnośnych kursów w szkołach wojskowych, 2) czasowo mogą być też zatrzymani w centralnych szkołach podoficerskich ci akademicy szeregowi, których obecność w odnośnych szkołach, jako instruktorów, jest ze względów służbowych konieczna i 3) wszystkim akademikom i maturzystom, którzy zatrzymani zostaną czasowo w szkołach wojskowych ma być jednak dana bezwarunkowo możność zapisania się w poczet słuchaczy wyższych uczelni i

D. na mocy rozkazu Nr. 2911/1102/20 — akademicy (czki) medycyny, pozostający zarówno w oddziałach i formacjach, podległych Naczelnemu Do-

wództwu Wojsk Polskich, jak również w oddziałach i formacjach, podległych Ministerstwu Spraw Wojskowych.

Niezamożni studenci (tki) medycyny, zwolnieni z wojska mają prawo do otrzymania w ciągu 3 (trzech) miesięcy po zwolnieniu z wojska całkowitego żołdu i racji żywnościowej w naturze w następujących wysokościach:

1. szeregowi do sierżanta włącznie pobory podchor.

2. podchor. i pporucznicy—podporucznika.

Wszyscy inni oficerowie (poruczn., kapitan itd.) pobory ich rangi, jakie otrzymywali w chwili opuszczenia szeregów.

Prawo to przysługiwać będzie wszystkim studentom medycyny, którzy wykażą się świadectwem ubóstwa, wydanym przez odpowiednią Akademicką Komisję Kwalifikacyjną.

49.

Rejestracja zasiłków dla rodzin wojskowych.

Na mocy art. 232 Traktatu pokojowego, podpisanego w Wersalu w d. 28 czerwca 1919 r., Niemcy są obowiązane, zgodnie z p. 7 dołączonego do tego traktatu Aneksu I, zwrócić zapomogi, wypłacone przez Rządy mocarstw sprzymierzonych i stowarzyszonych rodzinom oraz innym osobom, będącym na utrzymaniu tych, którzy zostali powołani do wojska w czasie wojny światowej.

Odpowiednie dane co do ustalenia kwoty, należnej z tego tytułu Państwu Polskiemu — zbiera Urząd Likwidacyjny w Warszawie.

W interesie Państwa przeto leży, ażeby zarówno Urzędy Państwowe jako też i osoby cywilne przedstawiły jaknajśpieszniej odnośne dane statystyczne o rodzinach i osobach, uprawnionych do pobierania zapomóg z tytułu powołania ich żywicieli do wojska w czasie obecnej wojny światowej.

Wojewoda Lubelski, w okólnikach Nr. 739 z d. 24 listopada 1920 r. L. 3774/II/1 Nr. 84 i z dnia 10 lutego 1921 r. L. 495/II/5 przypomniał Starostom, Komisarzowi Rządu na m. Lublin oraz Prezydentom miast Lublina i Siedlec—wykonanie tego obowiązku.

50.

Zakaz kupna i przechowywania rzeczy wojskowych.

Wojskowość w myśl istniejących przepisów wypożycza żołnierzom zdemobilizowanym mundury oraz inny ekwipunek wojskowy.

Nabycie tych przedmiotów od wojskowych przez osoby trzecie—do wojska nie należące—stanowi przestępstwo, ścigane według przepisów ustaw karnych w szczególności zaś z mocy art. 619 K. K.

Wojewoda Lubelski w okólniku Nr. 844 z dnia 7 stycznia 1921 r. L. 4635/II/1 przypomniał o tej odpowiedzialności władzom administracyjnym i polecił im uprzedzić również o tem ludność cywilną, zamieszkałą na terenie województwa Lubelskiego.

51.

Główna Komisja Rekwizycyjna.

L. 1481/II/1.

W dniu 8 stycznia r. b. rozpoczęła swe czynności w Warszawie przy ul. Marszałkowskiej pod Nr. 87 (wejście od ulicy) — Główna Komisja Rekwizycyjna powołana do życia zgodnie z art. 39 Rozporządzenia Wykonawczego Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 12-go grudnia 1919 r. do art. 10 p. z 11 i 12 Ustawy z dnia 11 kwietnia 1919 r. o rzeczowych świadczeniach wojennych (Dz. Pr. R. P. Nr. 32 poz. 264; dz. Ustaw Rp. Pol. Nr. 97 poz. 514).

Zadaniem Komisji jest rozpatrywanie i ostateczne rozstrzyganie zażaleń i sprzeciwów na orzeczenia Okręgowych Komisji Rekwizycyjnych przy Dowództwach Okręgów Generalnych w sprawie świadczeń wojennych.

Godziny przyjęć stron interesowanych codziennie, oprócz niedziel i świąt, od 1-ej do 3-ej.

52.

Konie zabrane przez władze niemieckie.

L. 1336/VI.

Ministerstwo Rolnictwa delegowało swego przedstawiciela do Niemiec celem uzyskania zwrotu zabranych z Polski bezpłatnie koni.

Wszyscy zainteresowani winni złożyć poświadczone przez urzędy gminne kopję kwitów otrzymywanych za zabrane im przez władze niemieckie konie w Urzędzie Starościńskim swego powiatu.

53.

Statut „Komitetów Społecznych do walki ze zbytkiem i lichwą".

L. 1034/R/1

W myśl uchwały Rady Ministrów polecił Wojewoda Lub. okólnikiem z dn. 9 lutego 1921 roku Starostom Woj. Lub. powołać w powiatach do życia „Komitety Społeczne do walki ze zbytkiem i lichwą" według następującego statutu:

Art. 1. W celu przyjścia Rządowi z pomocą w zwalczaniu drożyzny zawiązują się „Komitety Społeczne do Walki ze Zbytkiem i Lichwą".

Art. 2. Celem Komitetów jest:

1) walka ze wszelkim zbytkiem,

2) propaganda bojkotu drogiego towaru w szczególności sprowadzanego z zagranicy, wbrew istniejącym w tej mierze przepisom,

3) opinjowanie w sprawie środków walki z lichwą, oraz komunikowanie władzom wszelkich przekroczeń przepisów o walce z lichwą, spekulacją i drożyzną,

4) wskazywanie władzom składów ukrytych towarów i współdziałanie w zastosowaniu skutecznych środków dla uniemożliwienia przeniesienia takich składów lub przelewania praw własności na nie.

Art. 3. Dla osiągnięcia tych celów Komitety mają prawo: 1) propagować w słowie i piśmie (odczyty, odezwy, broszury, plakaty i t. d.) powstrzy-

mywanie się od nabywania przedmiotów zbytku, szczególnie sprowadzanych z zagranicy, komunikować władzom o przekroczeniach przeciwko przepisom o walce z lichwą i spekulacją, 2) opracowywać z zastosowaniem się do warunków miejscowych najskuteczniejsze sposoby walki z lichwą i drożyzną i przedkładać opracowane wnioski władzy właściwej, 3) propagować wstępowanie do istniejących i zakładanie nowych współdzielni.

Art. 4. Członkami Komitetu mogą być osoby płci obojga pełnoletnie, oraz wszelkie stowarzyszenia, związki i instytucje solidaryzujące się z dążeniami Komitetów.

Członków przyjmuje Zarząd.

Członkowie występują na własne żądanie oraz na mocy uchwały Zarządu w razie działalności sprzecznej z celami Komitetu.

Członek usunięty ma prawo odwołania się do Walnego Zgromadzenia.

Art. 5. Zarząd pierwotny stanowią założyciele. Po ukonstytuowaniu się Komitetów, Zarząd jest obierany przez Walne Zgromadzenie.

Zarząd zbiera się w miarę potrzeby nie rzadziej jednak niż raz na miesiąc, kieruje całą działalnością Komitetu, zarządza jego majątkiem, prowadzi jego rachunkowość i składa sprawozdania ze swej działalności, rachunkowości i projektów działalności Walnemu Zgromadzeniu.

Bliższe szczegóły określi regulamin wewnętrzny Komitetu.

Art. 6. W danej miejscowości granice której określi właściwa władza administracyjna może istnieć jeden tylko Komitet.

Art. 7. Zarząd zwołuje Walne Zgromadzenie raz na rok, lub częściej w razie potrzeby, lub na żądanie $^1/_{10}$ części członków Komitetu.

Do kompetencji Walnego Zgromadzenia należy:
a) wybór Zarządu,
b) zatwierdzenie sprawozdania Zarządu, budżetu oraz preliminarza na rok następny,
c) zatwierdzenie sprawozdania Komisji Rewizyjnej,
d) decyzje w sprawie odwoływania się usuniętych członków,
e) decyzje w sprawie zmiany statutu i likwidacji Komitetu,
f) sprawy, przekraczające kompetencje Zarządu.

Posiedzenia są prawomocne w pierwszym terminie, uchwały zaś zapadają prostą większością głosów.

Art. 8. Fundusze Komitetu składają się ze składek członków, z subwencji samorządów miejscowych, z ofiar, darowizn i zapisów oraz z dochodów nieprzewidzianych.

Art. 9. Komisję Rewizyjną w składzie 3 członk. Kom. wybiera Walne Zgromadzenie na rok jeden.

Komisja Rewizyjna ma prawo każdego czasu rewidowania działalności, księgowości i rachunkowości Komitetu i winna przedkładać swe wnioski Walnemu Zgromadzeniu.

Art. 10. W razie likwidacji Komitetu, majątek jego i fundusze przechodzą na pokrewne cele społeczne, wskazane przez Walne Zgromadzenie likwidacyjne.

Uchwała w tej mierze zapada większością 2/3 głosów obecnych.

54.

Opłaty stemplowe od podań.

L. 1310/II/1

Wszelkie podania, wnoszone do urzędów państwowych, mających siedzibę na ziemiach polskich dawnego zaboru rosyjskiego, a więc tak wnoszone bezpośrednio, jak wnoszone za pośrednictwem urzędów autonomicznych), jeżeli z samej ustawy wynika, że decyzja w sprawie ma być wydana przez władzę państwową, podlegają opłatom stemplowym, ustanowionym w Dekrecie z dnia 7/II 1919 roku (Dz. Pr. Nr. 14, poz. 145), względnie w art. 10 ustawy z dnia 16/VII. 1920 roku (Dz. Ust. Nr. 73, poz. 498, w którym stawki tych opłat podwyższono. Uwolnienia od tychże opłat stemplowych wyliczone są w art 6—8 Dekretu.

Wszyscy urzędnicy winni przestrzegać ściśle przepisów w sprawie opłat stemplowych od podań i świadectw urzędowych.

Odnośne przepisy zawarte są w:

1) Dekrecie z dnia 7/II 1919 r. Dz. p. P. P. Nr. 14 poz. 145, w przedmiocie opłat od podań oraz od świadectw urzędowych,

2) Ustawie z dnia 16 lipca 1920 r. Dz. u. Rz. P. P. Nr. 73, poz. 498, o podwyższeniu i zrównaniu stawek przy niektórych opłatach stemplowych (należytościach bezpośrednich i stemplowych) na obszarach b. Zaboru rosyjskiego i austryjackiego,

3) Rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 16 lutego 1919 r. celem wykonania dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie opłat od podań oraz od świadectw urzędowych Dz. p. P. P. Nr. 19, poz. 227,

4) Zarządzeniu Ministra Skarbu z dnia 12 marca 1919 r. Nr. 1548/19/VI.

Urzędnik, który przez uchybienie postanowieniom art. 24 i 25 powołanego Dekretu poniesie winę, pociągnięty zostanie — niezależnie od odpowiedzialności dyscyplinarnej—do uiszczenia opłaty.

W najbliższym czasie przeprowadzi Izba Skarbowa w urzędach rewizję stemplową przez własne organa.

55.

Kwesty publiczne.

L. 1040/Pr.

Na podstawie rozporządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 4/II b. r. Nr. BB-5122/1, obowiązują następujące przepisy tymczasowe, dotyczące kwest publicznych, otwartych i zamkniętych, urządzanych na obszarach b. zaboru rosyjskiego.

§ 1.

Wszelkie kwesty publiczne bez piśmiennego pozwolenia właściwej władzy administracyjnej są wzbronione. Wyjątek stanowią kwesty w kościołach.

§ 2.

Pozwolenia na kwesty wydają: na województwa — wojewodowie, na starostwa — starostowie, na miasta wydzielone z administracji ogólnej — Komisarze Rządu.

§ 3.

Pozwolenie winno zawierać nazwę instytucji, urządzającej kwestę i odpowiedzialną za nią, cel kwesty, termin oraz miejsce takowej.

§ 4.

Pozwolenia wydają się instytucjom zalegalizowanym lub zarejestrowanym.

§ 5.

Wszelkie kwesty, połączone ze sprzedażą biletów wygrywających, oraz licytacje dobroczynne, wymagają specjalnego pozwolenia odnośnej władzy administracyjnej II-ej instancji.

§ 6.

Instytucja, pragnąca urządzić kwestę publiczną, winna w podaniu wskazać:

a) kiedy i przez kogo instytucja została zalegalizowana z podaniem nazwisk i adresów członków jej zarządu;

b) jakiego rodzaju i na jaki cel kwesta ma być urządzona z podaniem szczegółowego programu;

c) w jakim lokalu, należącym do instytucji społecznej lub finansowej i w jakich godzinach odbędzie się obliczanie zebranych ofiar, a to celem delegowania przedstawiciela odnośnej władzy administracyjnej dla asystowania przy obliczaniu.

§ 7.

Kwesty publiczne na ulicach miasta i w lokalach publicznych mogą być dwojakiego rodzaju:

a) zamknięte, t. j. takie, przy których ofiarodawca wrzuca ofiarę pieniężną do woreczka, puszki lub skrzynki zamkniętych;

b) otwarte, t. j. takie, przy których ofiarodawca składa swoją ofiarę na tacy lub do woreczka, skrzynki, koszyczka otwartych.

§ 8.

Przy kweście zamkniętej każda z osób kwestujących winna być zaopatrzona w dowód osobisty (paszport i t. p.) oraz w imienną legitymację, wydaną przez instytucję, urządzającą kwestę i podpisaną przez przewodniczącego i sekretarza zarządu lub ich zastępców, ze wskazaniem daty i numeru pozwolenia, oraz podaniem celu i terminu kwesty i numeru woreczka, puszki, lub skrzynki.

UWAGA: O ile projektuje się kwesta przenośna z miasta do miasta w obrębie danego starostwa lub województwa, to na legitymacji imiennej kwestujących podpis przewodniczącego zarządu instytucji, urządzającej kwestę, winien być poświadczony przez władze administracyjne.

§ 9.

Woreczki, puszki lub skrzynki winny być szczelnie zamknięte, zaopatrzone numerem i opieczętowane przez instytucję, urządzającą kwestę, powinny posiadać otwory do wrzucania pieniędzy, tak skonstruowane, żeby wyjęcie monety bez uszkodzenia pieczęci było niemożliwe.

§ 10.

Woreczki, puszki lub skrzynki winny być doręczone przez zarząd osobom kwestującym za uprzednim pokwitowaniem na arkuszu, posiadającym następujące rubryki:

a) numer kolejny, b) imię, nazwisko i adres osoby kwestującej, c) numer woreczka, puszki lub skrzynki, d) pokwitowanie osoby kwestującej z otrzymania woreczka, puszki lub skrzynki, e) adnotacja co do zwrotu woreczka, puszki lub skzynki po zakończeniu kwesty, f) uwagi co do całości zamków i pieczęci.

§ 11.

Po ukończeniu kwesty osoba kwestująca obowiązana jest niezwłocznie zwrócić zarządowi instytucji w miejscu, wskazanem przez zarząd, woreczek, puszkę lub skrzynkę; o tem winna być uczyniona adnotacja w rubryce pod literą c) a o stanie pieczęci i całości zamków w rubryce pod literą f).

§ 12.

Niezwłocznie po zebraniu wszystkich zamkniętych woreczków, puszek lub skrzynek w lokalu wskazanym w podaniu (§ 6 punkt c) w oznaczonych godzinach, powinno nastąpić obliczenie gotówki. W tym celu należy otwierać kolejno woreczki, puszki lub skrzynki, notując na arkuszach Nr. woreczka, puszki lub skrzynki, zawartość każdego, w uwagach zaś stan woreczka, puszki lub skrzynki oraz pieczęci, zabezpieczających otwór do wrzucania pieniędzy. Odnotowane na arkuszach kwoty należy podsumować, poczem każdy arkusz winien być poświadczony przez osoby, które robiły obliczenie, członków zarządu instytucji, urządzającej kwestę, oraz przez delegata władzy administracyjnej.

§ 13.

Przy kweście otwartej koniecznem jest:

a) ażeby odpis pozwolenia na kwestę był umieszczony w miejscu widocznem,

b) ażeby kwestujący posiadali dowody osobiste oraz legitymację, wydaną przez instytucję, urządzającą kwestę,

c) ażeby w każdej grupie kwestujących jedna osoba posiadała opatrzoną numerem i stemplem instytucji, urządzającej kwestę, listę, na której każdy datek powinien być niezwłocznie po złożeniu zapisany atramentem lub ołówkiem atramentowym przez samego ofiarodawcę lub w razie nieumiejętności pisania przez kwestującego w obecności ofiarodawcy.

§ 14.

Po ukończeniu kwesty osoby kwestujące winny podsumować kwoty zapisane na arkuszach i obliczają zebraną gotówkę, poczem spisują protokuł w dwóch egzemplarzach na dostarczonych przez instytucję blankietach, protokuły te, podpisane przez osoby kwestujące, winny być niezwłocznie dostarczone instytucji wraz z gotówką, przyczem jeden protokuł wraz z gotówką zatrzymuje instytucja, drugi, pokwitowany przez skarbnika instytucji, winien być dołączony do ogólnego sprawozdania z kwesty.

§ 15.

Podsumowane i poświadczone arkusze, wskazane w § 12, oraz wspomniane w poprzednim § protokuły, pokwitowane przez skarbnika instytucji wraz ze sprawozdaniem ogólnem z kwesty i dołączeniem list ofiarodawców powinny być niezwłocznie przesłane na ręce władzy, która udzieliła pozwolenia na kwestę, sprawozdanie zas ogólne z kwesty powinno być w terminie najdalej tygodniowym po zakończeniu kwesty lokalnej podane do publicznej wiadomości za pomocą lokalnych organów prasy, nie wyłączając urzędowej. W Warszawie obowiązuje Dziennik Urzędowy Komisarjatu Rządu na m. st. Warszawę.

§ 16.

W razie ujawnienia, że jakakolwiek kwesta lub zbiórka odbywa się bez odnośnego zezwolenia właściwej władzy, osoby urządzające zbiórkę, lub kwestę, oraz osoby kwestujące, a także zarząd instytucji

winne być pociągnięte do odpowiedzialności sądowej z art. 277 K. K. zebrane zaś ofiary po ścisłej ich wizytacji w komisarjacie policji sekwestrują się z jednoczesnem przekazaniem ich do dyspozycji właściwego Sądu.

56.

Szczepienie tyfusu mysiego.

Państwowy Instytut Rolniczy w Bydgoszczy (Wydział Hygieny Zwierząt) może dostarczać rolnikom szczepionek tyfusu mysiego. Instytut w Bydgoszczy ze względu na poczynienie odpowiednich przygotowań uprasza o podawanie mu już teraz przybliżonej ilości zapotrzebowań na szczepionki.

57.

Zwalczanie księgosuszu.

Po najeździe bolszewickim rozpowszechniła się w powiatach nadbużańskich Województwa Lubelskiego groźna dla hodowli zaraza bydła księgosusz. Po stwierdzeniu zarazy przystąpiono niezwłocznie do energicznego tłumienia księgosuszu przy udziale sił lekarsko-weterynaryjnych Województwa oraz przy pomocy organizacji społecznych i rolniczych. Do walki z księgosuszem Min. Rol. i D. P. delegowało zastęp lekarzy weterynaryjnych z Województw nie dotkniętych tą zarazą.

Prócz tego Danja, Rumunja, Czechy zaniepokojone tą groźną dla bydłostanu chorobą, wysłały do pomocy w walce, bądź środki lecznicze, bądź fachowy personel weterynaryjny.

Jednocześnie z zastosowaniem środków zaradczych w miejscowościach zapowietrzonych utworzono w Michałówce pod Puławami zakład serologiczny dla przygotowania szczepionek przeciwksięgosuszowych.

W celu stłumienia zarazy oprócz badania i obserwacji pogłowia bydlęcego w powiatach zapowietrzonych zarządzono wybijanie sztuk chorych za odszkodowaniem, oraz dokładną dezynfekcję.

Również wzbroniono obrotu bydłem w powiatach zarażonych i ustanowiono ścisłe kordony wojskowe i obywatelskie.

Rozpowszechnieniu zarazy sprzyjała bierność społeczeństwa, oraz brak ustawy karnej, któraby pozwalała nakładać wszystkie kary na tych, którzy dla zysku naruszają surowe lecz konieczne zarządzenia administracyjne.

Obecnie księgosusz, jak to widać z poniższej tablicy, osłabł znacznie i jest nadzieja opanowania tej zarazy, zachodzi jednakże obawa, iż z wiosną, kiedy bydło pójdzie na pastwisko, księgosusz może wybuchnąć z nową siłą.

Jedynie świadamość w szerokich kołach rolników i całego społeczeństwa olbrzymich strat, jakie nasz bydłostan może ponieść od księgosuszu i powszechne zrozumienie konieczności przestrzegania wydanych zarządzeń przez władze weterynaryjne może dać gwarancję umiejscowienia i stłumienia księgosuszu. To też do walki z tą klęską winno stanąć całe społeczeństwo rolnicze i dopomódz Rządowi w podjętej walce z księgosuszem.

WYKAZ

przebiegu księgosuszu od wybuchu tej epidemji do 1-go marca 1921 r.

Starostwo	Było ogółem punktów zapowietrzon.	Pozostało punktów na 1-go Marca	Zabito za wynagrodzeniem
Bialskie	4	1	34
Chełmskie	1	0	38
Garwolińskie	5	5	43
Hrubieszowskie	16	12	119
Konstantynowskie	4	1	37
Łukowskie	10	1	98
Radzyńskie	3	1	6
Sokołowskie	34	3	833
Siedleckie	11	3	146
Węgrowskie	8	2	233
Włodawskie	4	1	11
Razem	100	30	1598

58.

Mapa Województwa lubelskiego.

Nakładem Okr. Dyr. Robót Publicznych ukazała się mapa administracyjna województwa lubelw podziałce 1 : 200.000. Zestawienia dokonał na podstawie danych, zebranych w ciągu roku 1920 r., dyrektor Okręgowej Dyrekcji robót publicznych, inż. Zygmunt Słomiński, rysowali mapę pp. Witold Kędzierski, student politechniki lwowskiej i Tadeusz Serwaczyński, student politechniki warszawskiej; wykonano w litografji p. A. Rembowskiego w Lublinie. Na mapie tej podającej dokładne granice województwa, powiatów i gmin, wykazane są miasta powiatowe, miasteczka i wsie kościelne, nadto urzędy gminne, poczty telegrafy i sądy pokoju. Oznaczone są również drogi żelazne dwutorowe i jednotorowe i drogi bite (szosy), oraz kolejki wązkotorowe, trakty, drogi polne i rzeki. Mapa jest bardzo przejrzysta i będzie nader cennym i niezbędnym nabytkiem dla wszystkich urzędów państwowych czy samorządowych.

PP. Starostowie i Urzędy podległe Wojewodzie mogą nabywać mapę do 1 kwietnia b. r. w Kanc. Głównej Urzędu Wojewódzkiego, osoby postronne w księgarni Gebethnera i Wolffa w Lublinie.

59.

Ogłoszenia o rejestracji Stowarzyszeń.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego z dnia 28 stycznia 1921 r. L. B. S. 766/1/Pr. wciągnięto do rejestru Stow. i Związków stowarzyszenie p. n. „Chełmskie Towarzystwo Prawidłowego Myślistwa“ w Chełmie.

60.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego z dnia 31 stycznia 1921 r. L. B. S. 1811/Pr./3 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i zw. Nr. 7 stowarzyszenie p. n. „Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotniczej“ w Łysobykach, gminy tejże, pow. Łukowskiego.

61.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego z dnia 31 stycznia 1921 r. L. B. S. 86/Pr./1 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 6 stowarzyszenie p. n. „Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotniczej“ w Osiecku, gminy tejże pow. Garwolińskiego.

62.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego z dnia 31 stycznia 1921 r. L. B. S. 34/Pr./1 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 3 stowarzyszenie p. n. „Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotniczej“ w Tyszowcach, gm. Tyszowce, pow. Tomaszowskiego.

63.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego z dnia 31 stycznia 1921 r. L. B. S. 372/1/Pr. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 8 stowarzyszenie p. n. „Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotniczej“ w Wielączy, gm. Mokre, pow. Zamojskiego.

64.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego z dnia 7 lutego 1921 r. L. B. S. 842/1/Pr. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 4 stowarzyszenie p. n. „Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotniczej“ w Szczygłach Górnych, gm. Łuków, pow. Łukowskiego.

65.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego z dnia 8 lutego 1921 r. L. B. S. 844/1/Pr. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 5 stowarzyszenie p. n. „Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotniczej“ w Stoczku, gm. Czemierniki, pow. Lubartowskiego.

66.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego z dnia 9 lutego 1921 r. L. B. S. 624/1/Pr. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 9 stowarzyszenie p. n. „Zjednoczenie Mieszczańskie“ w Kurowie gminy tejże, pow. Puławskiego.

67.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego z dnia 15 lutego 1921 r. L. B. S. 843/Pr./1 wciągnięto do rejestru stowarz. i związków Nr. 10 stowarzyszenie p. n. „Towarzystwo Opieki Szkolnej i Szerzenia Oświaty“ w Hrubieszowie.

68.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego z dnia 18 lutego 1921 r. L. B. S. 2255/Pr./3 wciągnięto do rejestru stowarz. i związków Nr. 11 stowarzyszenie p. n. „Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotniczej“ w Siennicy-Różanej gm. Rudka pow. Krasnostawskiego.

69.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego z dnia 18 lutego 1921 r. L. B. S. 1124/Pr./1 wciągnięto do rejestru stowarz. i związków Nr. 12 stowarzyszenie p. n. „Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotniczej“ w Głusku, gm. Zemborzyce, pow. Lubelskiego.

70.

Lubelska Rada Wojewódzka w Lublinie w dniach od 17—21 stycznia 1921 r.

Członkowie Rady Wojewódzkiej uczestniczący w Zjeździe.

(por. Skład osobowy Lub. Rady Wojewódzkiej, Dz. Urz. Woj. Lub. Nr. 2 z 1920 r. poz. 42).

Szeliski Marjan Biała podlaska—ziemianin; Banach Sebastjan Biłgoraj — małorolnik; Ambroziewicz Wiktor Chełm—dyrektor gimn.; Stachurski Jan Garwolin—rolnik; Łata Franciszek Janów Lub. — kowal; Humnicki Ignacy Konstantyuów—ziemianin; Kamiński Antoni Konstantynów—rolnik; Borys Jan Krasnystaw —rolnik; Kucharczyk Wawrzyniec Lubartów — rolnik; Chomicz Jan Lublin (powiat)—ziemianin; Szabłowski Gustaw Łuków—rolnik (dzierż.); Misior Józef Łuków —rolnik; Kruszewski Wacław Puławy — dzierż. maj.; Markowski Jan Radzyń—dzierż. folw.; Rudnicki Tomasz Siedlce (powiat)—rolnik; Szymborski Juljan Sokołów—rolnik (poseł sejm.); Mierzwa Jan Tomaszów —rolnik: Libiszowski Teodor Włodawa—właśc. dóbr; Wnuk Bolesław Zamość — rolnik; Szczepański Czesław Lublin m.—prezydent miasta; Tomaszewski Władysław Siedlce m.—b. obrońca sąd.

Przedstawiciele władz nie zespolonych z Administracją Województwa.

Władzy Sądowej: Stanisław Brzeziński, sędzia Sądu apelac.

Władzy wojskowej: Franciszek Arciszewski, mjr. sztabu z D. O. G. L.

Władzy skarbowej: Michał Bojarski, z Lub. Izby Skarbowej.

Władzy Pocztowo-telegr.: Franciszek Kijowski, z Lub. Dyr. Poczt i telegr.

Urzędu Ziemskiego: Juljan Wójtowicz, kierownik okr. Urzędu Ziem.

Przedstawiciele poszczególnych działów administracji Wojewódzkiej.

Dr. Stefan Ślęk, naczelnik Departamentu Prezydjalnego, Jan Tłuchowski, naczelnik Departamentu Administracyjnego, Marjan Szaynowski, naczelnik Departamentu Samorządowego, Dr. Andrzej Krysiński, naczelnik Departamentu Zdrowia, Mieczysław Sekutowicz, naczelnik Departamentu Aprowizacyjnego, Remigjusz Ejchler, naczelnik Departamentu Rolniczego, Tadeusz Kryński, naczelnik Departamentu Handlu i Przemysłu, Stanisław Korczyński, naczelnik Departamentu Pracy i Opieki społ., Inż. Zygmunt Słomiński, dyrektor Okr. Dyrekcji Robót publ., Inż. Jerzy Siennicki, dyrektor Okr. Dyrekcji Odbudowy, Tadeusz Tomanowski, Komendant IV Okręgu Policji Państw.

Nie przybyli na Zjazd: Franciszek Bakała—rolnik, z pow. Hrubieszowskiego; Jan Cielecki—właści-

ciel dóbr, z pow. Węgrowskiego oraz przedstawiciele władzy szkolnej i kolejowej.

Delegata z pow. Krasnegostawu Jana Borysa zastępował na posiedzeniach w dn. 18 i 19 stycznia Karol Bednarczyk.

Uroczyste otwarcie w dn. 17 stycznia 1921 r.

Zainaugurowano zjazd uroczystem nabożeństwem w kościele po-Dominikańskim, w którym ongiś obradowały Sejmiki Wojewódzkie, celebrowanem przez J. E. Ks. Biskupa podlaskiego Przeździeckiego który po odprawieniu mszy św. wygłosił od ołtarza wzniosłe kazanie patrjotyczne; o godzinie 12-ej zebrali się członkowie Rady Wojewódzkiej i zaproszeni goście, przedstawiciele rządu, sejmu, duchowieństwa, wojska, misji francuskiej i społeczeństwa w sali posiedzeń Rady Miejskiej. Rząd Centralny reprezentował Wiceminister Spraw Wewnętrznych Dunikowski. Przewodniczący Rady Wojewoda Moskalewski w swem przemówieniu powitalnem wykazał znaczenie odbywającego się aktu i podkreślił przejściowy charakter obecnej Rady Wojewódzkiej, która posiadając jedynie atrybucje doradcze, będzie zaczątkiem przyszłego Sejmiku Wojewódzkiego — organu,ześrodkowującego w swej działalności całokształt interesów gospodarczo-kulturalnych Województwa.

Wiceminister Dunikowski złożył Radzie Wojewódzkiej życzenia Ministerstwa. Witali Radę dalej Prezes Rady miejskiej m. Lublina Turczynowicz imieniem tejże Rady, poseł na Sejm ustawodawczy Wojdaliński, Ks. Rektor Radziszewski w imieniu Uniwersytetu Lubelskiego oraz z ramienia weteranów 1863 r. P. Przanowski. Odśpiewaniem „Roty“ zakończono inauguracyjne posiedzenie.

Po południu podejmował P. Wojewoda Radę Wojewódzką i zaproszonych gości czarną kawą w salach „Klubu oficerskiego“, wieczorem odbyło się uroczyste przedstawienie w Teatrze Wielkim.

Posiedzenie R. W. w dniu 18 stycznia 1921 r.

Przewodniczy P. Wojewoda Moskalewski, który powołuje na zastępców przewodniczącego Naczelnika Departamentu Prezydjalnego Urzędu Wojewódzkiego Dr. Stefana Slęka i Dyrektora Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych inż. Zygmunta Słomińskiego. Na sali obecnych 34 członków Rady Wojewódzkiej, a po uchwaleniu jawności obrad, również zaproszeni goście i przedstawiciele prasy miejscowej.

Otworzywszy obrady o godz. 10·50 w zagajeniu swem P. Wojewoda oświadczył, że zakreśliwszy szeroki plan prac dla Rady Wojewódzkiej ufa, że Rada całkowicie spełni włożone na nią obowiązki.

Po krótkiej dyskusji, w której delegat Sejmiku Lubelskiego Chomicz proponował wycofanie omawiania spraw aprowizacyjnych, jako bezcelowego, z porządku dziennego, a delegat Sejmiku puławskiego Kruszewski wykazywał wadliwość i mglistość obecnej ustawy o Radzie Wojewódzkiej, przyjęto następujący porządek obrad:

18 stycznia 1921 r.

1. Uchwalenie regulaminu obrad godzina 10—11;
2. Sprawy samorządowe godz. 11—15;
3. „ administracyjne godz. 17—19;
4. „ bezpieczeństwa publicznego godz. 19—21.

19 stycznia 1921 r.

1. Sprawy aprowizacyjne godz. 10—12;
2. „ sanitarne godz. 12—15;
3. „ rolnicze i weterynaryjne godz. 17—19;
4. „ handlowo-przemysłowe godz. 19—20.

20 stycznia 1921 r.

1. Sprawy budowlane i komunikacyjne godz. 10—13;
2. „ opieki społecznej godz. 13—15;
3. Utworzenie Sekcji Rady Wojewódzkiej godz. 15—16;
4. Wnioski.

W załatwieniu pierwszego punktu porządku dziennego uchwalono z drobnemi zmianami przedstawiony przez Prezydjum regulamin, poczem wysłano depesze hołdownicze do Naczelnika Państwa, Marszałka Sejmu i Prezydenta Ministrów.

Sprawy samorządowe. Referent, Naczelnik Departamentu samorządowego Urzędu wojewódzkiego M. Szaynowski, rozpoczął od scharakteryzowania roli Rady wojewódzkiej. Rozwój musi iść—zdaniem referenta—w kierunku rozszerzenia jej kompetencji, przemiany na sejmiki wojewódzkie albo Rady staną się instytucjami martwemi.

Przechodząc następnie do sejmików powiatowych, referent wyraził przekonanie, że sejmiki te nie spełniły zadania swego głównie z powodu nieodpowiedniego ustroju tych sejmików.

Istnieje konieczność zmiany ustawy w tym kierunku, by wszystkie działy twórczości krajowej były odpowiednio reprezentowane.

Do głównych przyczyn słabego funkcjonowania sejmików zaliczyć nadto należy brak środków finansowych i brak ludzi twórczych z inicjatywą. Referent porusza poszczególne działy prac sejmików powiatotowych, jak: sprawę budowy dróg, ochronę i rozwój rolnictwa, przemysłu i handlu, sprawy szpitalnictwa, szkolnictwa i poruczone sejmikom, poczem omawia stan samorządu miejskiego.

Samorząd miejski znajduje się w stanie opłakanym z powodów dawnej gospodarki rosyjskiej i częściowo okupacyjnej, niepożądanego wyniku wyborów do Rad miejskich, braku odpowiednich ludzi do pracy w magistratach i na stanowiska burmistrzów. Pod względem finansowym deską ratunku dla miast jest kredyt długoterminowy (na 30—50 lat) na cele inwertycyjne, niekonsumpcyjne. Dla rozwiązania jednej z najtrudniejszych spraw związanych z życiem samorządu miejskiego — kwestji mieszkaniowej — referent uważa za konieczne przystąpienie do budowy gmachów dla urzędów.

Samorząd gminny nie spełnił stanowczo swego zadania z powodu jednostronnego składu i braku wykształcenia członków tego samorządu. Prelegent uważa za rzecz wskazaną zmienienie zebrań ogólnych w gminie i oddanie spraw niezałatwionych Radom gminnym, oraz zapewnienie samorządom dostatecznych podstaw materjalnych. Przy przeprowadzeniu tych zmian, które nowy projekt ustawy samorządowej zamierza wprowadzić, należycie sharmonizowanego rządowego i społecznego nadzoru samorząd skieruje się na właściwe drogi ku chwale i potędze Ojczyzny.

Nad referatem p. nacz. Szaynowskiego rozwinęła się b. ożywiona dyskusja, w której omawiano po kolei ważniejsze zagadnienia, dotyczące samorządu powiatowego, gminnego, miejskiego oraz kompetencji Rady wojewódzkiej. W dyskusji głównie zabierali głos pp.: Kruszewski, Ambrosiewicz, Chomicz,

Wnuk, Humnicki, Bednarczyk, poseł Szymborski, prez. Szczepański, oraz nacz. Szaynowski.

Po ukończeniu dyskusji uchwalono szereg wniosków, z których są najważniejsze:

a) W sprawach gminnych: Rada Wojewódzka wyraża opinję, że dotychczasowe zgromadzenia gminne co do swej formy i treści są nieodpowiednie, tamują rozwój gospodarki gminnej a przeto winny być ograniczone i sprowadzone do roli zebrań wyborczych i sprawozdawczych, natomiast sprawy, podlegające ich dotychczasowej kompetencji winny być przekazane Radom Gminnym w powiększonym składzie, jednakowoż rozporządzanie majątkiem gminnym zastrzega się nadal kompetencji Ogóln. Zebrania Gm. (Wniosek Prezydjum).

Rada Wojewódzka uchwala bezpośrednie wybory do Rad Gminnych. (Wniosek p. Wnuka).

Odnośnie do spraw finansowych ustroju gmin wiejskich Rada Wojewódzka poleca odpowiedniej Sekcji R. W. na następny zjazd opracować konkretny projekt podstaw finansowych gminy wiejskiej celem przedłożenia tegoż organom miarodajnym do ewentualnego zużytkowania przy debatach nad tą tak nader ważną sprawą. (Wniosek Prezydjum).

b) W sprawach powiatowych: Rada Wojewódzka wyraża zapatrywanie, że obok przewodniczącego Starosty winien być ustanowiony kierownik Wydz. Pow. którego kompetencje będą określone ustawowo. (Wniosek p. Humnickiego).

Dla uniknięcia majoryzacji wybory do Sejmików winny być bezpośrednie, a Sejmiki pow. nie powinny się składać z delegatów gminnych. (Wniosek p. Kruszewskiego).

Podstawą gospodarki samorządowej, powiatowej winien być szeroko stosowany kredyt, każdy Sejmik winien utworzyć w powiecie bank komunalny powiatowy w łączności z bankiem komunalnym ogólnno-krajowym. Banki pow. komunalne poruszałyby zasoby gotówki, znajdujące się w powiecie dla celów kredytu komunalnego. (Wniosek p. Kruszewskiego).

c) W sprawach miejskich: Rada Wojewódzka uchwala odnieść się do Rządu o jaknajrychlejsze spowodowanie wydania ustawy o skarbowości miast któraby należycie uwzględniała potrzeby finansowe miast i dała podstawy do ich rozwoju. (Wniosek p. Szczepańskiego).

Rada Wojewódzka uchwala odnieść się do Rządu, aby w tych miastach w których istnieją obecnie Komisarjaty rządowe, ustanowić Magistrat I instancją administracyjną na terenie miasta. (Wniosek p. Szczepańskiego).

Rada Wojewódzka wyraża zapatrywanie, że burmistrze i prezydenci miast winni być mianowani przez władzę nadzorczą. (Wniosek Prezydjum).

d) W spr. Rady Wojewódzkiej: Rada Wojewódzka z instytucji tymczasowej doradczej winna przejść na drogę twórczą, przeistoczyć się w Sejmik Wojewódzki z własnym wydziałem wykonawczym i z własnym budżetem, jako ostateczna instancja decydująca w sprawach gospodarczych Województwa. (Wniosek p. Chomicza z poprawką dyr. Słomińskiego).

Sprawy administracyjne. Referat wygłosił Naczelnik Departamentu Administracyjnego p. Tłuchowski. Referent podkreślił, że powołanie czynnika obywatelskiego do rozważania i rozstrzygania spraw administracyjnych, znakomicie ułatwi stanowisko administratora, który, jeżeli chce wykonać należycie swoje zadania musi zawsze działać w ścisłem zespoleniu ze społeczeństwem. Aby dać możność członkom Rady Wojewódzkiej zorjentowania się w ich przyszłej działalności w zakresie administracji politycznej, scharakteryzował p. Tłuchowski zadania administracji we wszystkich trzech instancjach i zarys organizacyjny tych instancji, uwzględniając szczegółowo organizację Urzędu Wojewódzkiego. Dalej przedstawił referent sprawozdanie z działalności Departamentu Administracyjnego za rok 1920, charakteryzując ważniejsze akcje przeprowadzone w roku sprawozdawczym w oddziałach frontowo - budżetowym, wojskowym, karno-administracyjnym, organizacyjnym, wyznaniowym i kultury i sztuki.

Był to okres, w którym chcąc ratować całość naszych granic, musiano całą energję wytężyć tylko w tym kierunku, odkładając z konieczności właściwe prace administracyjne. Ta okoliczność wyjaśnia czemu planowa praca organizacyjna nie posunęła się znacznie naprzód.

W końcu zaprojektował p. Tłuchowski program prac sekcji Rady Wojewódzkiej w dziale administracji politycznej.

W krótkiej dyskusji nad referatem przemawiali m. i. pp.: Kruszewski, Dr. Krysiński, który omawiał dotkliwy brak mieszkań, spowodowany w znacznej mierze przez wojsko, zajmujące całe komplekcy budynków w miastach i Major Arciszewski, który oświadczył, że sfery wojskowe dążą i dążyć będą do usunięcia i złagodzenia konfliktów z ludnością i władzami cywilnemi powstałych na tle stanu wojennego, w jakim do niedawna znajdowało się Państwo.

W myśl wniosku p. Kruszewskiego przekazano sprawy admin. odnośnym sekcjom Rady Wojewódzkiej.

Zamknięcie posiedzenia o godz. 21.

Posiedzenie R. W. w dniu 19 stycznia 1921 r.

Otwarcie posiedzenia o godz. 10·40.

Na sali obecnych 33 członków R. W.

Sprawy bezpieczeństwa publicznego. P. Wojewoda udziela głosu Kierownikowi oddziału bezpieczeństwa publicznego U. W. p. J. Grzymałowskiemu. Pan Grzymałowski zaczyna od nakreślenia roli administracyjno politycznych organów i służby bezpieczeństwa publicznego w budowie gmachu państwowego.

Należycie zorganizowana służba bezpieczeństwa publicznego jest bodaj najważniejszym warunkiem sprawnego funkcjonowania administracji politycznej. Zadania te są tem większe obecnie, że różne czynniki zewnętrzne i wewnętrzne nadwątliły trwałość bezpieczeństwa. Organy bezpieczeństwa walczyć muszą z wstrząsami ekonomicznemi, jak strajki, o ile one uderzają w interesy całości. Z całą bezwzględnością zwalczała też władza administracyjna i zwalczać będzie objawy jawnej zdrady państwa, maskowane pozornemi dążeniami ekonomicznemi.

Wojna wydobyła na wierzch masę szumowin, skutkiem czego rozwinął się bandytyzm, oszustwa, grabierze i t. d. Na terenie województwa lubelskiego w roku ubiegłym notowano 287 napadów bandyckich, 700 większych kradzieży, 978 wypadków koniokradztwa. W zestawieniach miesięcznych cyfry te się wahają, największe są w czasach poinwazyjnych—w grudniu daje się stwierdzić zniżka. Najbardziej rozpano-

szył się bandytyzm w pow. zamojskim (44 wypadków), następnie w puławskim (32), najmniej zaś w bialskim (1) i sokołowskim (3). Są duże trudności w walce z tem: brak środków łączności, jak telefonów w służbie bezpieczeństwa, słaby materjał ludzki w pracy i nieodpowiedni stosunek społeczeństwa do służby bezpieczeństwa.

W drugiej części swego referatu referent szkicuje organizację władz policyjnych w Polsce, a w szczególności na terenie Wojew. Lub., ich zadania i warunki, w których policja musi pracować.

W dyskusji po referacie p. Humnicki stwierdza za małą zależność policji od starosty, który winien być na terenie powiatu zwierzchnikiem policji. Pan Kruszewski poddając analizie referat pana Grzymałowskiego żąda całkowitego wydzielenia spraw ekonomicznych i politycznych z zakresu działań policji. Odpowiadając dłuższem przemówieniem p. Wojewoda oświadczył się przeciw temu poglądowi i podkreślił, że w wypadkach, gdy egoizm klasowy, przejawiający się w strejkach, zaczyna szkodzić interesom Państwa, administrator winien w to wkroczyć używając policji, jako organu wykonawczego. Władza administracyjna nie może też obojętnie odnosić się do wkraczania obcego państwa, opartego na terrorze w nasze granice i podważanie naszego bytu formą komunizmu.

Komendant IV Okr. Pol. Państw. Tomanowski omawia braki w policji, jak łapownictwo, niesumienność, brutalne traktowanie ludności — i stanowcze tępienie ich przez władze.

Następnie uchwalono m. i. następujące wnioski:

1) Rada wojewódzka uważa za wskazane, ażeby władze państwowe tępiły wszelkie przekroczenia przeciw państwu polskiemu, lecz nie tykały stronnictw politycznych, stojących na gruncie państwowości polskiej. (Wniosek p. Wnuka).

2) Rada wojewódzka uznaje za konieczne nadanie starostom, którzy są odpowiedzialni za bezpieczeństwo publiczne w powiecie — prawa wglądu i ingerencji w sprawy dyscyplinarne funkcjonarjuszów policji (p. Humnicki).

3) Rada wojewódzka uznaje doniosłość w obecnej chwili szkolenia policji, stwierdza konieczność tworzenia szkół policyjnych i uchwala współdziałanie Rady w tej akcji, nawet ponoszenie kosztów utrzymania. (P. Kruszewski).

Sprawy aprowizacyjne: Referat wygłosił Naczelnik departamentu aprowizacyjnego Urzędu wojewódzkiego, Sekutowicz.

Prelegent stwierdza na wstępie szeregiem dat statystycznych, że ingerencja państwa w stosunki aprowizacyjne kraju jest konieczna z powodu niedoborów w produkcji zboża i istnienia miljonowych rzesz miejskich, robotników i wojska. Na terenie całego państwa polskiego dawała produkcja rolna przed wojną nadwyżkę 122.577 ton zboża, produkcja obecna zaś przy utrzymaniu konsumpcji przedwojennej wykazuje 3761823 ton niedoboru. Ten sam objaw daje się również zauważyć na terenie województwa Lubelskiego. W tych warunkach było konieczne sięgnięcie do zewnętrznych źródeł i ograniczenie wewnętrznej konsumpcji. Wysunięty przez Rząd projekt sekwestru nie uzyskał akceptu Sejmu i drogą kompromisu stronnictw utrzymano kontyngent (ustawa z 9 lipca 20 r.). Wykonanie tej ustawy napotykało liczne trudności: z jednej strony producenci stosowali w dostarczaniu zboża rodzaj biernego oporu, z drugiej konsumenci kupując za wszelką cenę zboże i mąkę podtrzymywali nielegalną sprzedaż. Ścisłe wykonanie ustawy utrudniał również brak ścisłych danych statystycznych. Co się tyczy dostaw kontyngentu, to w roku 1920 województwo lubelskie dostarczyło zaledwie 27,2 proc. teoretycznego kontyngentu, co wyniosło około 2150 wag. przyczem większa własność dała 16,3 proc., mniejsza 41,3 proc. kontyngentu. Głównie dostarczono owsa 58,6 proc., żyta 10,3 proc., pszenicy 7,3 proc., jęczmienia 20,1 proc.

Uprawnienia do aprowizacji państwowej w obrębie województwa na ogólną ilość 2,359,929 ludności posiadało 210,710 ludności wiejskiej, 427,354 ludności miejskiej. Dostarczano środ ów aprowizacji: 15072 robotnikom, 14000 pracownikom państwowym, 18677 osobom, podlegającym opiece zakładów dobroczynnych, 3510 w szpitalach, 2078 w więzieniach, oraz 1078 osobom z policji skoszarowanej. W zrealizowaniu dodatkowej aprowizacji pracowników państwowych w dziale artykułów zbiorowych były znaczne opóźnienia wywołane nienormalną dostawą zboża chlebowego—w postaci kontyngentu.

Wyjście z trudnej obecnej sytuacji Urząd Wojewódzki znajduje w zaaprobowanym przez władze centralne projekcie, aby instytucjom społecznym, powołanym do aprowidowania ludności bezrolnej, umożliwić wolny zakup zboża po cenach zbliżonych do rynkowych, przy dodatku premji w postaci cukru lub spirytusu, dla sprzedawcy.

W dalszem swojem przemówieniu przedstawił referent zakres działalności Departamentu Aprow., w dziale artykułów monopol. i administracyjnym, załączając sprawozdanie z działalności w poszczególnych działach.

W dyskusji p. Chomicz wskazywał na papierowe załatwianie spraw przez Min. Aprowizacji, które jest zbytecznym, utrudniającym położenie pośrednikiem między konsumentem a producentem, wobec czego należy je znieść z dniem 1 lipca b. r. Drogą rozdziału winny być oddawane jedynie cukier, nafta i sól, i to przez odpowiednie kooperatywy pod kontrolą samorządu. Na te jak i innych mówców zarzuty skierowane przeciw istniejącemu systemowi aprowizacyjnemu odpowiedział p. Wojewoda, który podkreślił, że najważniejszem zadaniem dzisiejszem jest, znaleźć wyjście z obecnej krytycznej sytuacji aprowizacyjnej w kraju.

Przegłosowano dwa wnioski:

1) Rada Wojewódzka uznając całkowitą niewłaściwość obecnego systemu aprowizacyjnego, rozpatrzy wnioski p. Chomicza w ścisłej komisji. (P. Ambroziewicz i P. Szczepański).

2) Rada Wojewódzka poleca wypracowanie planu aprowizacyjnego na przyszłość. (Wn. Prezydjum).

Sprawy kultury i sztuki (uzupełnienie punktu obrad: „sprawy administracyjne“ dnia poprzedniego). Referat wygłosił kierownik Oddziału Kultury i Sztuki U. W. Łagowski. Referent omówił znaczenie zabytków, będących niejako depozytem, przekazywanym przez pokolenia poprzednie następnym, dla kultury narodowej i potrzebę ich konserwacji, oraz program pracy na terenie Województwa, tak bogatego w zabytki.

Podstawą do racjonalnej opieki państwa nad zabytkami przygotowuje szczegółowa inwentaryzacja

tychże prowadzona obecnie systematycznie na całym terenie Rzeczypospolitej.

Referent podkreślił konieczność popierania przez społeczeństwo opieki nad zabytkami, sztuki ludowej, teatrów i chórów włościańskich.

Sprawy sanitarne. W referacie swoim Dr. Krysiński, Dyr. Woj. Urz. Zdrowia stwierdził, że akcja zwalczania duru plamistego dobre dała wyniki, gdyż cyfra zachorowań w porównaniu z rokiem 1919 w roku 1920 znacznie spadła. Zdarzają się przypadki i innych chorób zakaźnych, jak czerwonki, duru brzusznego, powrotnego, ospy, szkarlatyny. Władze sanitarne w dalszym ciągu prowadzą energiczną walkę z chorobami zakaźnemi przez zakładanie państwowych szpitali epidemicznych, działalność kolumn dezynfekcyjnych, budowę łaźni, kąpieli, studzien, szczepienia ochronne itp. Szpitalnictwo w Województwie Lubelskiem, jak w całem Państwie nie jest postawione dobrze, walczy z niedostatkiem, niema jeszcze ustawy szpitalnej. Liczba łóżek wogóle zbyt jest mała. Stan sanitarny miast, osad i wsi przeważnie jest opłakany: brak ustępów, taborów asenizacyjnych, studzien, bruków itp. Sprawa mieszkaniowa, bardzo paląca, jest troską Wojewódzkiej Inspekcji mieszkaniowej. Walka z nierządem i chorobami wenerycznemi prowadzona jest przez Urzędy sanitarno-obyczajowe. Wielką przeszkodą w zwalczaniu chorób wenerycznych jest brak specjalnych szpitali zwłaszcza dla prostytutek. W zakresie walki z gruźlicą pomoc Ministerstwa Zdrowia Publicznego ograniczyła się do udzielania zapomóg Towarzystwom Przeciwgruźliczym w Siedlcach, Lublinie i Hrubieszowie.

Opieka nad dziećmi wyraża się w dozorze sanitarno-hygienicznym, wykonywanym przez lekarzy powiatowych nad szkołami, ochronami, żłobkami itp., oraz w dożywianiu dzieci przez komitety pomocy dzieciom.

Kontrolę aptek i składów aptecznych wykonywa Wojewódzki Urząd Zdrowia przez Inspektora farmaceutycznego, który zwiedza te zakłady i winnych wykroczeń pociąga do odpowiedzialności.

Po dyskusji nad referatem, w której wykazano i omawiano cały szereg braków w dziedzinie sanitarnej, uchwalono m. i. następujące wnioski:

1) Wobec konieczności przedsięwzięcia niezwłocznych środków zapobiegania chorobom w województwie, Rada Wojewódzka przekazuje Sekcji Sanitarnej sprawę podziału szpitali na wojewódzkie i powiatowe i poleca Sekcji Sanitarnej wyszukanie na ten cel funduszów, ewentualnie nakazanie sejmikom przeznaczenia na szpitale o charakterze wojewódzkich odpowiednich środków pieniężnych. (P. J. Chomicz).

2) Rada wojewódzka zwraca się do Rządu o uregulowanie prawa własności szpitali komunalnych i przeniesienia własności na rzecz związków powiatowych. (P. Wnuk).

3) Celem polepszenia warunków zdrowotnych R. W. postanawia urządzać: a) domy izolacyjne gminne, b) domy noclegowe gminne, c) łaźnie gminne — na wsi a wszczególności w miasteczkach wydać przepisy dla podniesienia hygjeny miasteczek, a zwłaszcza stosunków asenizacyjnych pod groźbą znacznych kar za niechlujstwo. (P. Bednarczyk).

Ze względu na spóźnioną porę postanowiono na propozycję P. Wojewody omówienie spraw rolnych przesunąć na dzień następny, zaś sprawy handlowo-przemysłowe, których omówienie mniej zajmie czasu, załatwić jeszcze w dniu bieżącym.

Sprawy handlowo-przemysłowe. Naczelnik Dep. przem. i handlu U. W., inż. Kryński rozpoczął swój referat zestawieniem przyczyn, tamujących w latach ubiegłych rozwój w tej dziedzinie.

Po rabunkowej gospodarce okupantów przemysł znalazł się w stanie zupełnego upadku. Rząd dąży do poprawy stosunków, organizuje władze przemysłowe, znosi sekwestry i ograniczenia. Cyfrowe zestawienia ilości fabryk, robotników i produkcji przed wojną i w chwili obecnej daje obraz ogromu zniszczenia kraju i pracy potrzebnej do powrotu do stanu przedwojennego.

Rekonstrukcja przemysłu napotyka na wielkie trudności z powodu braku dostatecznego transportu, opału, surowców i kapitałów obrotowych.

Kardynalnymi warunkami do poprawy stanu przemysłu jest wzmocnienie środków transportowych i przyłączenie Górnego Śląska. Drobny przemysł podupadł, rząd popiera go usilnie, dając ulgowy kredyt i pomoc fachową.

Referat kończy się przedstawieniem stanu handlu i podaje sposoby i posunięcia rządu, zmierzające ku poprawie stosunków.

Po krótkiej dyskusji nad spr. przemysłu i handlu uchwalono poza porządkiem dziennym wniosek nagły p. Ambroziewicza w spr. Śląska Górnego i Ziemi Wileńskiej, w którym Rada Woj. Lub. a) wzywa jako przedstawicielka samorządów na terenie województwa lubelskiego reprezentowane przez siebie Sejmiki powiatowe i Rady miejskie do wzięcia czynnego udziału w organizacji pomocy akcji plebiscytowej, ewentualnie powołując do życia Komitety z przedstawicieli miejscowych organizacji społecznych i politycznych, przeznaczając jednocześnie niezwłocznie ze swych funduszów na akcję plebiscytową poważniejsze sumy, oraz b) uważa za konieczne zespolenie całej tej akcji w Wojew. Komitecie Plebiscytowym dla Górnego Śląska i Ziemi Wileńskiej.

Zamknięcie posiedzenia o godz. 20.45.

Posiedzenie R. W. w dniu 20 stycznia 1921 r.

Otwarcie posiedzenia o godz. 10.35

Na sali obecnych 33 członków R. W.

Sprawy Rolnictwa i Weterynarji. Referat wygłosił Naczelnik Departamentu Rolnictwa i Weterynarji Urzędu wojewódzkiego Eychler. Od rozwoju rolnictwa w dużej mierze zależy siła wewnętrzna Państwa. Państwo szło dotąd w dwu kierunkach: 1) pomocy doraźnej dla rolników i 2) przebudowy stosunków agrarnych. W pierwszym roku Urząd wojewódzki pracował głównie w kierunku doraźnej pomocy. Z sumy 100 miljonów marek, którą otrzymał z Ministerstwa wydał 10 mil. na pożyczki zwrotne, 47 mil. na zakup zboża i ziemniaków w okresie wiosennym, 15 mil. na skup zboża ozimego, 36 na zakup koni i 3 mil. na zakup narzędzi. Prócz tego wydano rolnikom na kilkoletni kredyt 150 traktorów. Dalsza pomoc rolnictwu będzie się odbywać w formie nasion, koni i t. d., spłacanych zbożem lub w równoważniku pieniężnym w cenie zboża w dniu płatności raty. Pomoc w koniach udzielana przez Państwo dotychczas była niewystarczająca (wydano 6,009 sztuk, a najazd bolszewicki tylko zmniejszył ilość koni w wo-

jewództwie o 20.000). Głównem źródłem pod względem koni musi być armja. Dużą bolączką rolnictwa jest brak bydła, któremu to brakowi może zapobiedz ograniczenie spożycia i uboju. Stan hodowli trzody chlewnej łatwo może być doprowadzony do cyfry przedwojennej. Od roku 1912 ubyło 76 proc. owiec (obecnie w województwie jest 55 000 sztuk). Na zmniejszenie inwentarzy wpływają w znacznej mierze choroby zakaźne w ostatnich czasach zwłaszcza księgosusz. Na terenie województwa skonstatowano księgosusz w 32 punktach (obecnie jest w 13). Na zarazę płucną padło przeszło 2.000 sztuk bydła, na nosaciznę w roku zeszłym 500 sztuk. Dla walki z temi chorobami należałoby powołać Wojewódzki Komitet Weterynaryjny.

Rozwój rolnictwa związany jest ściśle ze stanem przemysłu rolnego a w pierwszym rzędzie cukrownictwa. Wszelkie środki muszą być użyte, aby cukrownictwo wróciło do stanu przedwojennego. Gorzelni jest czynnych na terenie województwa 26. Doniosłe znaczenie ma dla rozwoju rolnictwa przemysł piwowarski (obecnie w województwie jest 11 browarów), również przemysł młynarski (obecnie czynnych jest w województwie 274 młynów).

Dla rozwoju hodowli duże znaczenie mają olejarnie. Dla rolnictwa lubelskiego ważnem jest uruchomienie i zużytkowanie fabryk narzędzi rolniczych (obecnie w wojew. 8).

Przechodząc do sprawy reformy rolnej referent stwierdza, że przeprowadzenie reform nie rozwiąże skutecznie i definitywnie sprawy agrarnej. Liczba gospodarstw małorolnych na terenie województwa jest wyższa niż w innych województwach. Na 100 gospodarstw włościańskich przypada małorolnych: w 5 powiatach 33, w 4 pow. 40, w 10 wyżej 45, dosięgając w pow. biłgorajskim do cyfry 63. Istnieje konieczność zorganizowania wielkich robót publicznych, kolonizacji ziem wschodnich i t. d., aby dać możność zarobku nadmiarowi ludności rolniczej. W związku z reformą rolną stoi sprawa odbudowy, która wiąże się ze stanem lasów. Lesistość województwa lubelskiego jest naogół znaczna i ustępuje tylko kieleckiemu, ale dwa tylko powiaty (Janów i Zamość) mają lesistość większą od przeciętnej lesistości dla Niemiec. To też jest konieczność użycia innych materjałów budowlanych, jak cegieł, kamieni i t. d., odnowienie zaś lasów winno uzyskać jaknajsilniejsze poparcie rządu i społeczeństwa. W końcu porusza referent sprawę instytucji rolniczych i samorządowych w odbudowie rolnictwa. Łączna praca rządu i społeczeństwa zmierzać winna do uregulowania wszystkich dziedzin życia rolniczego.

Nad referatem p. Nacz. Eychlera, rozwinęła się b. ożywiona dyskusja. Reprezentant Ministerstwa rolnictwa p. inż. St. Turczynowicz, poruszył sprawę meljoracji rolnych. Rząd spieszyć będzie akcji meljoracyjnej, pozostawionej dotąd inicjatywie prywatnej i słabej, z pomocą techniczną, poradami, zasiłkami, oraz pożyczkami.

Inspektor weterynaryjny Lub. Urz. Wojew. Skoczyński, uzupełniając referat P. Eychlera, wykazuje przyczyny sprzyjające rozpowszechnieniu chorób wśród inwentarza, wywołanemu przez wojnę, mianowicie: brak potrzebnej ilości lekarzy weterynaryjnych oraz brak szczepionek.

Mjr. Arciszewski omawia udział wojska w walce z księgosuszem, oraz komunikuje: że M. S. W. demobilizuje 40,000 koni, z których przeznacza na Województwo Lubelskie 1828.

P. Wojewoda stwierdza całkowite współdziałanie D. O. G. z Urzędem wojewódzkim we wszelkich sprawach rolniczych i podkreśla konieczność współdziałania społeczeństwa z władzami w celu ukrócenia epidemji.

Dalsi mówcy omawiali wadliwości na które cierpi obecny stan rolnictwa, jak słaba produkcja zboża, paskowanie zbożem siewnem, mieszanie do rolnictwa polityki, niewystarczające kredyty rolne oraz wypowiadają postulaty na przyszłość, sformułowane w całym szeregu wniosków.

P. Wojewoda komunikuje, że ze zboża zakupionego przez Rząd Centralny w Poznańskiem na Województwo lubelskie przypadnie 300 wagonów. Prezes Okr. Urzędu Ziemskiego Wójtowicz informował o działalności Urzędu, omawiał stosunek reformy rolnej do rolnictwa, oraz wyjaśnia ustawę w przedmiocie likwidacji serwitutów. Por. Lewicki z ramienia D. O. G. oświetlił stosunek organów wojskowych do spraw zaprowiantowania armji i scharakteryzował wojskowe gospodarstwo rolne.

Z pośród 42 przyjętych lub do Sekcji R. W. przekazanych wniosków najważniejsze są:

Pomoc siewna. (Wnioski Prezydjum).

Rada Wojewódzka, stwierdzając zupełny brak zboża siewnego, spowodowany najazdem bolszewickim, nieprawidłowemi rekwizycjami oraz koniecznością aprowidowania armji, która operowała w swoim czasie na terenie Województwa, zwraca się do Rządu, aby:

1) przekazał dla celów pomocy rolnej wszystko zboże jare znajdujące się w magazynach państwowych a zdatne do siewu,

2) wyznaczył kredyt rządowy na zakup zboża z tem, że zboże to zostanie ze zbiorów tegorocznych zwrócone Państwu.

Hodowla i weterynarja. (Wnioski Prezydjum).

Rada Wojewódzka stwierdzając fatalny stan inwentarzy użytkowanych i pociągowych oraz straty w koniach wojskowych, spowodowane brakiem paszy w oddziałach, zapasach i szpitalach końskich, wreszcie ze względu na grasujące epidemje: a) powołuje Komisję hodowlano-weterynaryjną, złożoną z przedstawicieli Rządu, Rady i instytucji rolniczych i b) zwraca się do Rządu, aby:

1) zaopatrzył komisję w pełnomocnictwa do rozciągnięcia opieki nad inwentarzem będącym w posiadaniu prywatnym, państwowym i wojskowym,

2) w sprawie poprawienia bydło-stanu opracował ustawę, celem ograniczenia uboju cieląt i sztuk hodowlanych,—(przekazany do Sekcji R. W.).

3) zarządził przymus szczepień ochronnych zarazy płucnej różycy,—(przek. do S. R. W.).

4) wydał surową ustawę karną za niestosowanie się do zarządzeń sanitarno-weterynaryjnych.

5) Rada Wojewódzka uważa za wskazane wydanie rozporządzenia zabraniającego handlu końmi wybrakowanemi z wojska. Nabyty zdemobilizowany koń wojskowy nie może być przez nabywcę sprzedany przez okres 1 roku. (Wn. mjr. Arciszewskiego).

Przemysł rolny. (Wn. Prezydjum).

Rada Wojewódzka, uznając konieczność rozwoju przemysłu rolnego dla podniesienia kultury rolnej, zwraca się do Rządu, aby:

niezwłocznie ustanowił właściwą cenę na buraki cukrowe, w stosunku do cen cukru w roku bieżącym, oraz wyznaczył premję, za zwiększoną plantację i plon.

Meljoracja.

1) Rada Wojewódzka Lubelska zwraca się do Sejmu, aby ziemie w okolicach zniszczonych przez wojnę były przymusowo komasowane i zmeljorowane. (J. Stachurski).

2) Rada Wojewódzka, widząc, że na terenie Województwa lubelskiego nie przeprowadza się meljoracji rolnych i przypisując to w znacznej mierze brakowi odpowiedniego ustawodawstwa, zwraca się do Rządu, aby przedłożył niezwłocznie Sejmowi odnośne projekty ustaw. (Prezydjum).

Rybactwo.

Rada Wojewódzka uważa rozwój rybactwa jako poważną gałąź produkcji krajowej, zwraca się przeto do Rządu, aby opracował ustawę rybactwa, przystosowaną do obecnych warunków. (Wn. Prezydjum).

Ogrodnictwo.

Rada Wojewódzka, doceniając poważne znaczenie w gospodarstwie rolnem ogrodnictwa i warzywnictwa, uważa za konieczne dostarczenie rolnikom drzewek owocowych i zwraca się przeto do Rządu, aby:

Nie dopuścić do opodatkowania drzew owocowych, zwłaszcza w nowopowstałych ogrodach. (Wn. Prezydjum).

Kooperacja rolna.

Rada Wojewódzka uważa za konieczne stworzenie przy Departamencie rolnym Województwa Wydziału kooperacji rolnej dla zcentralizowania tam wszystkich prac i wysiłków Rządu i społeczeństwa by zabezpieczyć samowystarczalność Państwa Polskiego tak w kierunku produkcji rolnej jak i w celu zaopatrywania ludności i wojska. (Wn. p. Chomicza) przekazany S. R. W.

Wobec niewyczerpania porządku dziennego R. W. postanawia kontynuować obrady w dniu następnym, zostawiając na nazajutrz sprawy budowlane i komunikacyjne, a w dniu bieżącym omówić jeszcze sprawy opieki społecznej.

Sprawy opieki społecznej. W referacie swoim nacz. departamentu Pracy i Opieki Społ. U. W. Inż. Korczyński przedstawił przedewszystkiem zaczątki działalności państwowych urzędów pośrednictwa pracy, ich obecną organizację i trudności, z jakiemi te urzędy muszą walczyć i podkreślił ciężkie położenie naszego zdemobilizowanego żołnierza, dla którego b. trudno o znalezienie pracy. Rozwija się już emigracja potrzebujących pracy do Francji, a nawet do Niemiec, pomimo, że powinno być aż nadto miejsc do pracy w kraju, mającym po wojnie ogromną masę niezaspokojonych potrzeb.

W dziale opieki społecznej, prelegent przedewszystkiem skreślił w krótkości historję rozwoju organizacji opieki społ. w dawnych 3 zaborach, a następnie przedstawił plan organizacji tej opieki w powstającem państwie Polskiem.—Wykazując trudności jakie się w tej sprawie nastręczają, dowodził konieczności natychmiastowego zajęcia się tą sprawą przez samorządy. Referent wyjaśnił,—które ze spraw należeć winny do samorządów, a któremi powinno zająć się państwo, poczem omówił cały szereg projektowanych reform, które muszą być wprowadzone w instytucjach zajmujących się opieką społeczną.

W sprawie ubezpieczeń społecznych prelegent podał do wiadomości, że Kasy Chorych nie będą mogły być w najbliższym czasie w naszem Województwie zorganizowane z powodu braku funduszów i odpowiednich na te instytucje pomieszczeń.

W dyskusji nad referatem mjr. Arciszewski zajmuje się sprawą dostarczania posad dla zdemobilizowanych żołnierzy, p. Dr. Krysiński przedstawia straszne warunki hygjeniczne w przytułkach dla starców w Lublinie, p. Chomicz żąda w zakresie opieki społecznej rozgraniczenia spraw, które winny podlegać państwu od podległych samorządom i inicjatywie prywatnej, p. Kruszewski wskazuje głównie na brak odpowiednich lokali w powiatach na pomieszczenie zakładów opieki społecznej.

Po przemówieniach przyjęto m. i. następujące wnioski:

1) Rada Wojewódzka, uznając potrzebę jaknajrychlejszego uregulowania zpraw opieki społecznej na terenie całego Województwa, uważa za konieczne, aby samorządy natychmiast opracowały i zatwierdziły budżety wszystkich potrzeb opieki społecznej i na ich podstawie wystąpiły do Rządu o pokrycie tych wydatków, które potrzebami lokalnemi nie są wywołane. (Wn. Prezydjum).

2) Rada Wojew. prosi rząd o asygnowanie na ręce Rady Wojew. na opiekę społeczną w Województwie dostatecznych sum natychmiast po zakomunikowaniu Minist. Op. Społ. budżetów samorządowych na cele opieki społecznej, da to bowiem możność Związk. komunalnym prawidłowego gospodarowania w dziedzinie opieki społecznej. (Kruszewski).

3) Rada Wojew. wzywa wszystkie sejmiki powiatowe, by nadsyłały do Województwa lub. i D. O. G. Lublin jaknajwięcej zgłoszeń wolnych miejsc pracy dla obsadzenia ich przez zdemobilizowanych żołnierzy. (Mjr. Arciszewski).

Zamknięcie posiedzenia o godz. 22·10.

Posiedzenie R. W. w dniu 21 stycznia 1921 r.

Otwarcie posiedzenia o godz. 10.50

Obecnych na sali 28 członków R. W.

Sprawy odbudowy kraju. Dyrektor Dyrekcji odbudowy Inż. Siennicki w referacie swym omówił zniszczenie, jakiemu uległa połać naszego kraju w województwie Lubelskiem (20% ogólnej ilości budynków, najbardziej zniszczone powiaty: bialski, włodawski, najmniej siedlecki), uwydatnił pomoc jaką Rząd daje poszkodowanym i przedstawił pracę w tym kierunku Dyrekcji Odbudowy.

Praca ta nie dała rezultatów należytych z jednej strony z powodu braków w ustawie na której się opierała, z drugiej z powodu zbyt szczupłych funduszów przeznaczonych na ten cel. Przecież zdołano odbudować w obrębie województwa ze zniszczonych 194,887 budynków 82,976, pozostało do odbudowy 111,901 budynków. Szkół zniszczonych było 424, odbudowano 154, pozostaje do odbudowy 270.

Referent naszkicował plany i zamierzenia Dyrekcji na przyszłość, potrącając o te trudności, jakie dziełu odbudowy stają na przeszkodzie w postaci braku wielkiej Kredytowej Instytucji. Wreszcie zaproponował szereg wniosków, które szczegółowo omówiła dyskusja.

P. Ambroziewicz apeluje do czynników państwowych, by zdobyć niezbędny kapitał, wyzyskać czynnik społeczny i podporządkować urzędy odbudowy sejmikom. P. Chomicz atakuje ostro za dotychczasowy stan sprawy odbudowy Ministerstwo Rob. Publ. i Dyrekcję Odbudowy, zupełnie niepotrzebnie, zdaniem mówcy, z Okr. Dyrekcji Rob. Publicznych wydzieloną. P. Wojewoda wyjaśnia, że brak pozytywnych rezultatów odbudowy należy tłumaczyć nie winą Ministerstwa, lecz wadliwością ustawy sejmowej, która ma być zmieniona w czasie najbliższym. P. Kruszewski sądzi, że samorząd podoła zadaniu odbudowy jedynie z wydatną pomocą Rządu i żąda uruchomienia cegielni, cementowni i t. p.

Po odpowiedzi Dyr. Siennickiego uchwalono szereg wniosków, m. i.:

1) Rada wojew. lub. stwierdza wadliwość obecnego systemu rozdawnictwa drzewa na odbudowę i zapomóg i przekazuje komisji ścisłej dokonanie rewizji ustaw tymczasowych, wydanych w sprawie odbudowy, wypowiadając się jednak zasadniczo za koniecznością podporządkowania powiatowych urzędów odbudowy sejmikom. (p. Ambroziewicz).

2) Rada wojew. uważa, iż nadmierna ilość komisji, mających wpływ na sprawy odbudowy, sprawy te paraliżuje. (Wniosek Prezydjum).

3) Rada wojew. konstatuje, iż obecny system pomocy rządowej dla poszkodowanych przez wojnę pod postacią bezpłatnych zapomóg - jest wysoce demoralizujący. (Dalszy ciąg wniosku przekazano Sekcji R. W. do opracowania).

4) Rada wojewódzka uchwala:

a) Transportom odbudowy dać równoległe miejsce z rolniczemi transportami na kolejach.

b) zwrócić się do sfer wojskowych z prośbą o jaknajszybsze demobilizowanie kolejek i przekazanie ich samorządowi. (p. Kruszewski).

c) Rada Wojewódzka prosi Rząd, aby rozciągnął moc Ustaw, dotyczących odbudowy, na tereny powiatów wschodnich na parcelantów i osadników. (p. Ambroziewicz).

Sprawy ochrony pracy. (Uzupełnienie punktu obrad: sprawy pracy i opieki społecznej z dnia poprzedniego).

Dział inspekcji pracy referował Inspektor Pracy p. Czarniecki, który przedstawiając Radzie historję powstania urzędów Inspektorów Pracy we wszystkich główniejszych państwach, podkreślił olbrzymie trudności z jakiemi ta organizacja urzędów w okresie powstawania musiała walczyć i zaznaczył, że w identycznem położeniu znajdują się jeszcze Inspektoraty u nas w Polsce. Prelegent zwrócił uwagę Rady Wojewódzkiej na to, że Inspektorzy w Polsce różnią się tem od Inspektorów państw zachodnich, że oprócz dozorowania i przestrzegania ustaw ochronnych w samych warsztatach pracy, muszą pośredniczyć przy załatwianiu wszelkich zatargów pomiędzy pracownikami, a pracodawcami. Przedstawił skutki tej akcji niezmiernie cennej dla państw, której wartości najlepiej dowodzi fakt, że w Województwie Lubelskiem ilość dni zmarnowanych podczas strajków zmalała w stosunku do roku 1918—1919 do 1%.

Otwierając dyskusję nad referatem, P. Wojewoda podkreśla, że działalność Komisji Rozjemczych jest niezbędną. P. Humnicki zarzuca Min. Pracy i Op. Społ., że zwalcza pracę akordową i wypowiada się przeciw Komisjom Rozjemczym i Inspektorom pracy. P. Kruszewski wykazuje konieczność istnienia tych instytucji, p. Brzeziński pragnie szczegółowego opracowania ustawy o sądach rozjemczych.

Po odparciu podniesionych zarzutów przez Insp. Czarnieckiego—przegłosowano wnioski m. i.

1) Rada Wojewódzka uważa za sprawę pilną opracowanie przez Rząd w jaknajkrótszym czasie podstaw prawnych dla Komisji Rozjemczych. (Wn. p. Humnickiego).

2) Uważając, że żołnierze armji polskiej wracający do domów, zgodnie z rozporządzeniem R. O. P. winni być przyjęci do pracy w tych warsztatach, z których stanęli pod broń, R. W. zwraca się do Rządu, by zostały bezzwłocznie wydane przepisy wykonawcze obowiązującego rozporządzenia R. O. P., gwarantujące wprowadzenie jej w życie. (Prezydjum).

Sprawy budowlane i komunikacyjne. Referat wygłosił Dyrektor Okr. Dyrekcji Rob. Publ. inż. Słomiński. Ref. przedstawił pracę poszczególnych oddz. Dyrekcji.

Trudności pracy w oddz. architektoniczno budowlanym pochodziły z powodu braku, względnie małej wytwórczości wytwórni budowlanych, ustawy o ochronie lokatorów, braku rzemieślników, ustawy budowlanej. Największy ruch budowlany był w pow. Sokołowskim, Puławskim, Hrubieszowskim i Zamojskim. W roku ubiegłym przystąpiła Dyrekcja do organizacji oddz. wodnego. Dyrekcja powoła do życia Spółki wodne i przystąpi do robót regulacyjnych i melioracyjnych z najbardziej zabagnionych powiatów (między Bugiem i Wieprzem). Oddział pomiarowy przeprowadził pomiary Puław, Krasnegostawu, Siedliszcz, Markuszowa i Piask Luterskich, oraz wydał dużą mapę administracyjną województwa. Przed oddz. drogowym leżały i leżą ogromne zadania. Polska musi przyprowadzić do porządku istniejącą sieć dróg bitych, rozszerzyć ją i uporządkować zwyczajne drogi gruntowe. Wojewódz. lub. na 31.037 km.² posiada 1753 km. dróg bitych i 339 gruntowych powiatowych; na 1 km.² wypada przeto 0·056 km. dróg, t. zw. w województwie lubelskiem mamy gęstość dróg 5 razy mniejszą, niż w b. zaborze pruskim. Udział rządu w utrzymaniu dróg stanowi 72 proc. kosztu utrzymania, sejmików tylko 28 proc., podczas gdy powinno być przeciwnie. Pod względem zasadniczym i finansowym praca nad budową dróg ma być oddana samorządom, pod względem technicznym musi być scentralizowana w Min. robót publicznych.

Kończąc referent przedstawił Radzie szereg wniosków tyczących się ulepszenia gospodarki budowlanej drogowej i wodnej, które po krótkiej dyskusji, w której zajmowano się głównie sprawą odbudowy dróg i udziałem w niej organów samorządowych, przyjęto:

Rada Wojewódzka uchwala zwrócić się co Władz rządowych z prośbą: (Wnioski Prezydjum).

1) O jaknajprędsze uruchomienie i otwarcie szkoły rzemieślniczej, któraby mogła przygotowywać wykwalifikowanych rzemieślników budowlanych (mularzy, cieśli, ślusarzy i t. d.).

2) O przyznanie wydatnej pomocy finansowej dla instytucji samorządowych, Związków i Stowarzyszeń budowlanych na uruchomienie i eksploatację wytwórni budowlanych, jako to pieców wapiennych, cegielni, tartaków, i t. d.

3) O natychmiastowe przystąpienie do wybudowania w większych skupieniach ludzkich, gmachów o charakterze tymczasowym (t. zw. baraków) na pomieszczenie urzędów państwowych i mieszkań urzędniczych.

4) O natychmiastowe wykończenie i oddanie do użytku czy to instytucji państwowych, czy też instytucji użyteczności publicznej, niewykończonych, lub zniszczonych budynków rządowych, zwłaszcza budynków koszarowych.

5) O jaknajprędsze opracowanie ustawy budowlanej, przystosowanej do warunków i potrzeb miejscowych, zastosowanych do życia mieszkańców, gwarantującej potrzeby narodu o zachodniej kulturze i cywilizacji.

6) Rada Wojewódzka wzywa Instytucje samorządowe do tworzenia i popularyzowania idei spółek wodnych, któreby miały na celu, przy pomocy technicznej i finansowej Rządu, przeprowadzanie meljoracji i regulacji rzek i błot na terenach Województwa.

7) Rada Wojewódzka zwraca uwagę Władz centralnych na zbyteczne i przesadne biurokratyzowanie urzędów odbudowy a wogóle prosi o skasowanie Urzędu Dyrekcji odbudowy, a pozostawienie przy Dyrekcji Rob. Publ. jedynie oddziału do spraw odbudowy. (Wn. p. Chomicza).

Utworzenie Sekcji R. W. Następnie przystąpiła Rada Woj. do uchwalenia Sekcji R. W., których utworzono 18:

1) *Sekcja administracyjna.* Człk. PP.: Brzeziński, Ambroziewicz, Chomicz, Borys, Szczepański, Szaynowski, Słomiński, Tłuchowski, Libiszowski.

2) *Sekcja prawnicza.* Człk. PP.: Brzeziński, Arciszewski, Tomanowski, Szczepański, Dr. Slęk, Tłuchowski, Szabłowski, Kruszewski, Chomicz.

3) *Sekcja organizacyjna.* Człk. PP.: Brzeziński, Kruszewski, Ambroziewicz, Chomicz, Wnuk, Borys, Szczepański, Słomiński, Slęk, Tłuchowski.

4) *Sekcja wojskowa.* Człk. PP.: Brzeziński, Arciszewski, Wnuk, Humnicki, Szczepański, Slęk, Tłuchowski, Chomicz.

5) *Sekcja bezpieczeństwa.* Człk. PP.: Bzeziński, Arciszewski, Tomanowski, Wnuk, Szczepański, dr. Krysiński, Tłuchowski, Libiszowski, Mierzwa.

6) *Sekcja samorządowa.* Człk. PP.: Brzeziński, Chomicz, Kruszewski, Borys, Stachurski, Markowski, Szczepański, Banach, Szabłowski, Bojarski, Slęk, Szaynowski, Tłuchowski, Eychler, Kryński.

7) *Sekcja sanitarna.* Człk. PP.: Brzeziński, Kruszewski, Wnuk, Szczepański, dr. Krysiński, dr. Slęk, Szaynowski, major Arciszewski, Siennicki, Korczyński.

8) *Sekcja aprowizacyjna.* Człk. PP.: Brzeziński, Chomicz, Mierzwa, Szczepański, Eychler, Sekutowicz, Wnuk, Kryński.

9) *Sekcja rolnicza.* Człk. PP.: Brzeziński, Humnicki, Szabłowski, Stachurski, Mierzwa, Szymborski, Eychler, dr. Slęk, Wójtowicz, Sekutowicz, Banach, Borys, Wnuk.

10) *Sekcja przemysłowa.* Człk. PP.: Bzeziński, Łata, Szczepański, Wnuk, Bojarski, Szaynowski, maj. Arciszewski, Tłuchowski, Eychler, Banach, Kryński, Korczyński, Siennicki.

11) *Sekcja handlowa.* Człk. PP.: Brzeziński, Libiszowski, Humnicki, Szaynowski, Eychler, Sekutowicz, Kryński, Mierzwa.

12) *Sekcja komunikacyjna.* Człk. PP.: Brzeziński, Chomicz, Wnuk, Szabłowski, Szaynowski, Tłuchowski, Kryński, Korczyński, Słomiński, Kruszewski, Wójtowicz, Siennicki, Libiszowski.

13) *Sekcja budowlana.* Człk. PP.: Brzeziński, Szymborski, Szczepański, Humnicki, Łata, Szabłowski, Mierzwa, Siennicki, Słomiński, Krysiński, Wójtowicz, Korczyński.

14) *Sekcja odbudowy kraju.* Człk. PP.: Brzeziński, Kruszewski, Wnuk, Ambroziewicz, Mierzwa, Libiszowski, Szeliski, Łata, Korczyński. Eychler, Juszczakowski, Simon, Borys, Siennicki, Tłuchowski, Szaynowski Wójtowicz, Słomiński.

15) *Sekcja podatkowa.* Człk. PP.: Brzeziński, Bojarski, Szczepański, Szaynowski, Libiszowski, Tłuchowski, Juszczakowski, Borys, Kruszewski, Slęk, Wnuk, Wójtowicz.

16) *Sekcja oświatowa kultury i sztuki.* Człk. PP.: Brzeziński, Juszczakowski, Ambroziewicz, Łata, Wnuk, Markowski, Rudnicki, Tłuchowski, Eychler, Szabłowski, Szczepański, Siennicki, Słomiński.

17) *Sekcja wyznaniowa.* Człk. PP.: Brzeziński, Ambroziewicz, Libiszowski, Szczepański, Szabłowski, Krysiński, Slęk, Tłuchowski.

18) *Sekcja pracy i opieki społecznej.* Człk. PP.: Brzeziński, Kruszewski, Wnuk, Mierzwa, Ambroziewicz, Bojarski, Korczyński, Szabłowski, Humnicki, Krysiński, Kryński.

W ostatnim punkcie porządku dziennego, *Wolno Wnioski.* R. W. na wniosek p. Ambroziewicza wyraziła życzenie, aby wygłoszone referaty ukazały się w formie drukowanej, w dodatku do „Dz. Wojewódzkiego". Przyjęto również zgłoszone przez Prezydjum wnioski:

1) Sejmiki Powiatowe wstawią do budżetu na rok bieżący sumę na zapomogę dla miejscowych straży ogniowych odpowiednio do potrzeb tych straży.

2) Sumę w wysokości conajmniej $^1/_4$ poprzedniej sumy na zapomogi dla związku Florjańskiego.

Uchwalono też uprosić P. Wojewodę do wzięcia udziału w pracach Komitetu Plebiscytowego i wyznaczyć do Komitetu z Siedleckiego: PP. Stachurskiego i Szeliskiego, a z Lubelskiego: PP. Kruszewskiego i Borysa.

W zakończeniu p. Mierzwa dziękując imieniem Rady P. Wojewodzie za prowadzenie obrad tak żmudne i umiejętne, wzniósł okrzyk na cześć Naczelnika Państwa i P. Wojewody.

P. Wojewoda, podziękowawszy, podkreślił rzeczowość i wydatność kończących się obrad i życzył R. W. aby przyszły zjazd odbył się pod przewodnictwem własnego jej Marszałka.

Stwierdziwszy, że obrady 1-go Zjazdu Lubelskiej Rady Wojewódziej trwały ogółem 30 godzin, w ciągu których wygłoszono 14 referatów, przemawiało 110 mówców, zgłoszono 170 wniosków, z czego przyjęto 88 — zamknął P. Wojewoda posiedzenie o godz. 22·30.

71.

Skład osobowy Urzędów Starościńskich Województwa Lubelskiego.

Stan z dnia 28 lutego 1921 roku.

BIAŁA.

Minist. Spraw Wewn.

Józef Rudnicki kat. płacy VI—Starosta.

Eugenjusz Waśniewski kat. pł. VII—zastępca Starosty; Antoni Nowakowski kat. pł. VII—referent; Wacław Jaworski kat. pł. VIII—pom. referenta; Rajmund Łodziak kat. pł. VIII—pom. referenta; Helena Kisilewska kat. pł. IX—nacz. kancelarji; Janina Bielkiewiczowa kat. pł. X—st. kancelistka; Władysław Dymowski kat. pł. X—st. kancelista; Antoni Oleksiewicz kat. pł. X—st. kancelista; Helena Mioduszewska kat. pł. XI—kancelistka; Natalja Szymańska kat. pł. XI—kancelistka; Tadeusz Szymański kat. pł. XI—kancelista.

Minist. Aprowizacji.

Antoni Łapicki kat. pł. VII—p. o. referenta; Piotr Hodanicki kat. pł. VIII—p. o. referenta; Kazimierz Czerski kat. pł. IX—sekretarz.

Minist. Rolnictwa.

Wincenty Bielkiewicz kat. pł. VII—komis. ochrony lasów; Bolesław Kowalewski kat. pł. VI—st. lekarz weteryn; Jan Rossa kat. pł. XI—sekret. weteryn.

Minist. Zdrowia.

Czesław Domański kat. pł. VIII—pom. lekarza powiatow.

BIŁGORAJ.

Minist. Spraw Wewnętrzn.

Ignacy Święcicki kat. pł. VI—Starosta.

Edward Rotter kat. pł. VII—referent; Roman Mędrzecki kat. pł. VIII—pom. referenta; Władysław Kiełbasiński kat. pł. VII—pom. referenta; Jan Dercz kat. pł. IX—naczelnik kancelarji; Antoni Książek kat. pł. IX—sekretarz; Franciszek Busina kat. pł. X—st. kancelista; Marja Kłoskówna kat. pł. XI—kancelistka; Fryderyka Szumlakowska kat. pł. XI—kancelistka; Stefanja Sawicka kat. pł. XI—kancelistka.

Ministerstwo Aprowizacji.

Jan Kwiatkowski kat. pł. VII—referent; Tadeusz Łabęcki kat. pł. VII—pom. referenta (delegowany); Adam Sawicki kat. pł. IX—sekretarz; Jan Jagielski kat. pł. IX—sekretarz.

Ministerstwo Rolnictwa.

Władysław Piasecki kat. pł. VII—referent; Juljusz Skalisz kat. pł. VII—lekarz weteryn; Józef Dubel kat. pł. XI—sanit. weter.

Ministerstwo Zdrowia.

Dr. Ryszard Kopciewicz kat. pł. VI—lekarz powiat; Dr. Aleksander Pawluć kat. pł. VIII—pom. lekarza powiat.

CHEŁM.

Minist. Spraw Wewnętrznych.

Stanisław Fijałkowski kat. pł. VI—Starosta.

Dr. Mieczysław Lütman kat. pł. VII — referent; Franciszek Lesiak kat. pł. VII — referent; Franciszek Czernik kat. pł. VII — referent; Andrzej Smuk kat. pł. VIII—pom. refer.; Andrzej Kowalczyk kat. pł. VIII — pom. refer.; Józef Bobiński kat. pł. IX—sekretarz; Jan Litwin kat. pł. X — st. kancelista; Marja Białkowska kat. pł. XI—kancelistka; Janina Prusówna kat. pł. XI—kancelistka; Marja Swierkowska kat. pł. XI—kancelistka.

Departament Aprowizacji.

Jan Tymoczko kat. pł. VII—referent; Adam Filipowski kat. pł. VII — zast. referenta; Edward Borowski kat. pł. IX—sekretarz.

Departament Rolnictwa.

Piotr Metelski kat. pł. VII—referent; Michał Rotkiel kat. pł. VII—pom. referenta; Zygmunt Miłkowski kat. pł. VIII—pom. referenta; Bolesław Łaniewski kat. pł. VII — lekarz weter.; Stanisław Ruta kat. pł. XI—sanit. weter.

Ministerstwo Zdrowia.

Dr. Wacław Majewski kat. pł. VI lekarz pow.

GARWOLIN.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Aleksander Dębski kat. pł. VI—Starosta.

Bronisław Widt kat. pł. VII—referent; Stanisław Władyka kat. pł. VIII—pom. referenta; Ignacy Sobolewski kat. pł. VIII—pom. referenta; Michał Miratyński kat. pł. VIII — pom. referenta; Leon Paff kat. pł. IX—sekretarz; Feliks Toman kat. pł. IX — sekretarz; Leokadja Pląskowska kat. pł. X — kancelistka; Zofia Staniszewska kat. pł. X—kancelistka; Aleksander Stanęga kat. pł. X—kancelista; Józefa Grzegółkówna kat. pł. XI—kancelistka; Stanisław Zubkiewicz kat. pł. XI —kancelista.

Ministerstwo Aprowizacji.

Mikołaj Kowalewski kat. pł. VI—referent; Karol Huber kat. pł. VIII—pom. referenta; Tadeusz Staniszewski kat. pł. IX—sekretarz; Celina Balicka kat. pł. X—kancelistka; Józef Kratta kat. pł. X — kancelista; Kajetana Kaliszówna kat. pł. XI—kancelistka.

Ministerstwo Rolnictwa.

Wojciech Karpowicz kat. pł. VII—referent; Czesław Gembicki kat. pł. VII—lekarz weter.; Józef Bączkowski kat. pł. XI—san. weter.

Ministerstwo Zdrowia.

Dr. Mieczysław Krasowski p. o. lek. pow.

HRUBIESZÓW.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Wincenty Hłyń kat. pł. VI—Starosta.

Józef Kurmanowicz kat. pł. VII — zast. starosty; Tomasz Dowiakowski kat. pł. VII — referent; Władysław Klecan kat. pł. VIII — nacz. kanc.; Jan Trzópek kat. pł. VIII—p. o. ref. wojsk.; Tadeusz Mikoszewski kat. pł. IX—p. o. ref. adm. kom.; Stanisław Stańczyk kat. pł. IX—sekretarz; Ewa Ładyżanka kat. pł. X—st. kancelistka; Marja Lewkowiczówna kat. pł. X—st. kancelistka; Jan Isupowicz kat. pł. X—st. kancelista; Edmund Dudzik kat. pł. XI—kancelista.

Ministerstwo Aprowizacji.

Eljasz Trzewski kat. pł. VI — p. o. ref.; Adam Zalewski kat. pł. IX — sekretarz; Aleksander Kurdziel

kat. pł. IX — sekretarz; Kamilla Guelardówna kat. pł. X—st. kancelistka.

Ministerstwo Rolnictwa.

Stefan Gnatkowski kat. pł. VII—referent; Antoni Dąbrowo kat. pł. VII—zast. ref.; Eugenjusz Zdrójkowski kat. pł. VIII—sekretarz; Bohdan Czarnecki kat. pł. VII—lekarz weter.; Albin Zinkiewicz kat. pł. XI—san. weter.

Ministerstwo Zdrowia.

Dr. Józef Skrobiszewski kat. pł. VI—lekarz pow.

JANÓW LUBELSKI.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Jan Buderacki kat. pł. VI—Starosta.

Mieczysław Sienicki kat. pł. VII—p. o. z. star.; Tadeusz Mayer kat. pł. VII—referent; Jakób Jeż kat. pł. VIII—zast. refer.; Jan Jeremko kat. pł. VIII—nacz. kanc.; Justyn Kamiński kat. pł. IX—sekretarz; Stanisław Raciszewski kat. pł. X—st. kancelista; Stanisław Sobolewski kat. pł. X—st. kancelista; Bronisława Stesłowiczówna kat. pł. X — st. kancelistka; Zdzisława Trzeciakowska kat. pł. X — st. kancelistka; Stefanja Kamińska kat. pł. XI—kancelistka.

Ministerstwo Aprowizacji.

Zbigniew Wasilewski kat. pł. VII—kierow. refer.; Zenon Rabiński kat. pł. IX—sekretarz; Tadeusz Cupryk kat. pł. IX—sekretarz; Juljan Wlazlacki kat. pł. X—st. kancelista.

Ministerstwo Rolnictwa.

Antoni Miczkiewicz kat. pł. VII—referent; Michał Kobylański kat. pł. VII—lekarz weter.; Piotr Padyjas kat. pł. XI—sanit. weter.

Ministerstwo Zdrowia.

Dr. Władysław Jabłoński kat. pł. VI—lekarz pow.

JANÓW PODLASKI.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Zenon Łopuski kat. pł. VI—Starosta.

Adolf Milbrat kat. pł. VII — zast. starosty; Jan Krępeć kat. pł. VIII—nacz. kanc.; Anzelm Popławski kat. pł. VIII—pom. refer.; Karol Głowacki kat. pł. VIII—pom. refer.; Andrzej Ferens kat. pł. IX — sekretarz; Kazimierz Gruszko kat. pł. IX — sekretarz; Leokadja Piotrowska kat. pł. XI — mł. kancelistka; Marja Janczuk kat. pł. XI—mł kancelistka; Antoni Zmudziński kat. pł. XI—mł. kancelista; Wanda Dorynżanka kat. pł. XI—mł. kancelistka; Stefanja Rauchówna kat. pł. XI—mł. kancelistka.

Ministerstwo Aprowizacji.

Stefan Grodzicki kat. pł. VII — referent; Alfons Wajcht kat. pł. VIII—zast. refer.; Stanisław Sokołowski kat. pł. X — kancelista; Marja Szummerówna kat. pł. XI—kancelistka.

Ministerstwo Rolnictwa.

August Czeczot kat. pł. VII—referent; Bolesław Workiewicz kat. pł. VII—lekarz weter.; Kazimierz Sulima kat. pł. XI—sanit. weter.

KRASNYSTAW.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Kazimierz Wielanowski kat. pł. VI—Starosta.

Bronisław Szymański kat. pł. VII—zast. starosty; Stanisław Sikorski kat. pł. VII — referent; Wincenty Certowicz kat. pł. VIII—pom. referenta; Joanna Domańska kat. pł. X — kancelistka; Wacław Nastaj kat. pł. X—kancelista; Stanisław Tomasiak kat. pł. X — kancelista; Janina Węglińska kat. pł. XI — mł. kancelistka; Kazimierz Zieliński kat. pł. XI—mł. kancelista.

Ministerstwo Aprowizacji.

Bruno Durda kat. pł. VII — referent; Aleksander Drozdowski kat. pł. X—kancelista; Adam Nowak kat. pł. X—kancelista; Paweł Szulc kat. pł. X—kancelista; Franciszek Szuba kat. pł. XI—mł. kancelista.

Ministerstwo Rolnictwa.

Wacław Kryściński kat. pł. VII — referent; Grocholski kat. pł. VIII—zast. refer.; Bolesław Orłowski kat. pł. VII—lekarz weter.

Ministerstwo Zdrowia.

Dr. Zygmunt Domański kat. pł. VI—lekarz pow.

LUBARTÓW.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Karol Zalewski kat. pł. VI—Starosta.

Michał Wrona kat. pł. VII—referent; Franciszek Doleżko kat. pł. VII—referent; Jerzy Przyłuski kat. pł. VIII—pom. referenta; Stanisław Filipek kat. pł. VIII—pom. referenta; Franciszek Matiasz kat. pł. VIII—pom. referenta; Stanisław Kosior kat. pł. IX—sekretarz; Walenty Kitliński kat. pł. IX—sekretarz; Stefan Rafalski kat. pł. X—st. kancelista; Adam Lipski kat. pł. X — st. kancelista; Anna Siemieńska kat. pł. XI—mł. kancelistka; Janina Wiencławska kat. pł. XI—mł. kancelistka.

Ministerstwo Aprowizacji.

Zygmunt Klube kat. pł. VI—referent; Jan Szczygieł kat. pł. VII—zast. referenta; Edmund Optołowicz kat. pł. IX—sekretarz; Franciszek Siwek kat. pł. X—kancelista.

Ministerstwo Rolnictwa.

Juljusz Krajewski kat. pł. VI — insp. meliorac.; Tadeusz Chadajewski kat. pł. VII—lekarz weter.; Justyn Łazerko kat. pł. XI—san. weter.

Ministerstwo Zdrowia.

Dr. Alfred Pogonowski kat. pł. VI—lekarz pow.

LUBLIN.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Walery Baraniecki kat. pł. VI—Starosta.

Józef Filipiński kat. pł. VII — referent; Marjan Fetter kat. pł. VIII—pom. refer.; Maciej Urych kat. pł. VIII — pom. refer.; Franciszek Quirini kat. pł. VIII—pom. refer.; Michał Krupa kat. pł. IX—sekretarz; Marjan Borowski kat. pł. IX—sekretarz; Marja Woznicka kat. pł. IX—sekret.; Jan Pankowski kat. pł. X—kancelista; Stefanja Zawadzka kat. pł. X — kancelistka; Leon Wiśniewski kat. pł. X—kancelista; Adam Arkita kat. pł. X—kancelista; Jan Rogus kat. pł. X—kancelista; Zofja Skupówna kat. pł. XI — mł. kancelistka; Feliks Daszkiewicz kat. pł. XI—mł. kancelista; Natalja Gąsiewska kat. pł. XI—mł. kancelistka; Marja Filipińska kat. pł. XI—mł. kancelistka; Janina Czubaszkówna kat. pł. XI—mł. kancelistka.

Ministerstwo Aprowizacji.

Romuald Strawiński kat pł. VII—zast. referenta; Janina Basiewiczowa kat. pł. IX — sekret.; Stanisław Radzki kat. pł. IX—sekretarz; Józef Doroszewski kat. pł. X—kancelista; Edward Dobrowolski kat. pł. X — kancelista; Marja Ramus kat. pł. XI—mł. kancelistka.

Ministerstwo Rolnictwa.

Kazimierz Orłowski kat. pł. VII—referent; Konrad Puternicki kat. pł. VII — pom. referenta; Juljusz Krajewski kat. pł. VI—insp. meliorac.; Witold Stodolnicki kat. pł. VII—lekarz weter.; Ludwik Mordasiewicz kat. pł. XI—san. weter.

Ministerstwo Zdrowia.

Dr. Czesław Kujawski kat. pł. VI—lekarz pow.

ŁUKÓW.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Michał Słomiński kat. pł. VI—Starosta.

Mieczysław Panglisz kat. pł. VII—referent; Kazimierz Kancki kat. pł. VII — referent; Cezary Nawacki kat. pł. VIII — pom. referenta; Władysław Żukowski kat. pł. IX—st. kancelista; Janina Dobrzyńska kat. pł. IX — st. kancelistka; Julja Bagieńska kat. pł. X — st. kancelistka; Wanda Błociszewska kat. pł. X—st. kancelistka; Wanda Bronicka kat. pł. X—st. kancelistka; Marja Laskowska kat. pł. X — st. kancelistka; Marja Lückówna kat. pł. X — st. kancelistka; Sabina Hoppówna kat. pł. XI—kancelistka; Jadwiga Koślaczówna kat. pł. XI — kancelistka; Marja Brausteterówna kat. pł. XI—kancelistka; Antonina Zachoszczówna kat. pł. XI—kancelistka.

Ministerstwo Aprowizacji.

Stanisław Oszczakiewicz kat. pł. VII — referent; Jan Dzierożyński kat. pł. IX—sekretarz; Stefanja Kaucka kat. pł. X—kancel.; Tadeusz Brzozowski kat. pł. X—kancelista.

Ministerstwo Rolnictwa.

Jan Zalewski kat. pł. VI—pom. refer.; Leon Gniewiewski kat. pł. VI—lekarz weter.; Władysław Granatek kat. pł. XI—sanit. weter.

Ministerstwo Zdrowia.

Dr. Leon Kiernicki kat. pł. VII—lekarz pow.

PUŁAWY.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Zygmunt Skrzyński kat. pł. VI—Starosta.

Władysław Krassowski kat. pł. VII — zast. star.; Stefan Strzelec kat pł. VII—referent; Józef Czaporowski kat. pł. VIII—nacz. kanc.; Wojciech Lisowski kat. pł. VIII — pom. refer.; Bronisław Pawłowski kat. pł. IX—sekretarz; Franciszek Meisner kat. pł. IX—sekretarz; Michał Jedliński kat. pł. X—st. kancelista; Teofil Kuryłowski kat. pł. X—st. kancelista; Julja Kościanowska kat. pł. XI—kancelistka; Kazimierz Hublewski kat. pł. XI — kancelista; Feliks Zadura kat. pł. XI — kancelista; Marja Iwanowska kat. pł. XI—kancelistka; Helena Winiewicz kat. pł. XI—kancelistka.

Ministerstwo Aprowizacji.

Antoni Duda-Dziewierz kat. pł. VII—zast. refer.; Władysław Ornatowski kat. pł. VII—p. o. refer.; Wacław Czaczkowski kat. pł. IX — sekret.; Henryk Gołębiowski kat. pł. IX—sekret.; Zofia Zabielska kat. pł. X—kancel.; Helena Haleja kat. pł. XI—kancelistka.

Ministerstwo Rolnictwa.

Bolesław Berezowski kat. pł. VII — referent; Jan Metelski kat. pł. VII — lekarz weter.; Ludwik Maljon kat. pł. VII—lekarz weter.; Romuald Słupczyński kat. pł. XI—sanit. weter.

Ministerstwo Zdrowia.

Dr. Jan Gąsiorowski kat. pł. VII—lekarz pow.

RADZYŃ.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Michał Wazowski kat. pł. VI—Starosta.

Stefan Bernatowicz kat. pł. VII—referent; Walerjan Kwaśniewski kat. pł. VII—referent; Marjan Kowalski kat. pł. IX—sekret.; Jan Piękoś kat. pł. IX—sekretarz; Sabina Sienicka kat. pł. X — kancel.; Florentyna Dyakowska kat. pł. X — kancel.; Leonja Antaszewiczówna kat. pł. XI—kancel.; Wanda Laskowska kat. pł. XI—kancel.; Stanisława Florówna kat. pł. XI—kancelistka; Aniela Zuberówna kat. pł. XI—kancelistka.

Ministerstwo Aprowizacji.

Jan Malinowski kat. pł. VII—p. o. referenta; Jan Kwiatkowski kat. pł. VII—zast. refer.; Stanisław Szydłowski kat. pł. VIII—pom. refer.

Ministerstwo Rolnictwa.

Jerzy Bobiński kat. pł. VI — lekarz weter.; Jan Zaniewicki kat. pł. VII — lekarz weter.; Ludwik Duda kat. pł. XI—san. weter.; Leon Starnawski kat. pł. VII —refer. roln.

Ministerstwo Zdrowia.

Dr. Zygmunt Kobyliński kat. pł. VI — lek. pow.

SIEDLCE.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Edmund Koślacz kat. pł. VI—Starosta.

Zdzisław Korczak-Kostecki kat. pł. VII — refer.; Wincenty Stoporzyński kat. pł. VII—refer.; Władysław Nowicki kat. pł. VIII—pom. refer.; Roman Zuchowicz kat. pł. VIII — nacz. kanc.; Edward Lubowidzki kat. pł. IX—sekretarz; Mikołaj Bazylczyk-Podlaski kat. pł. IX—sekretarz; Stanisław Łapiński kat. pł. IX—sekret.; Marja Kuczyńska kat. pł. IX—sekret.; Leontyna Jasińska kat. pł. IX—p. o. urz. X st., pobiera ze swob. etatu IX; Zenon Tchórznicki kat. pł. X—kancel.; Józef Borkowski kat. pł. X — kancel.; Adela Tomaszewska kat. pł. X—kancel.; Jadwiga Małkiewiczówna kat. pł. X—kancel.; Marja Hoyerowa kat. pł. XI—kancelistka; Wanda Szwejkowska kat. pł. XI — kancel.; Stefanja Komorowska kat. pł. XI—kancel.; Zofia Cieszkowska kat. pł. XI — kancel.; Janina Szednicka kat. pł. XI — kancelistka.

Ministerstwo Aprowizacji.

Ludwik Łappa kat. pł. VI — referent; Jan Sitarz kat. pł. IX—p. o. zast. refer.; Stanisław Sawicki kat. pł. IX—sekret.; Aldona Glińska kat. pł. X — kancel.; Janina Litwiniakówna kat. pł. X—kancel.; Leonja Niewiarowska kat. pł. XI—kancelistka.

Ministerstwo Rolnictwa.

Antoni Szmurło kat. pł. VII—refer.; Edward Jamnicki kat. pł. VII—pom. refer.; Piotr Selens kat. pł.

VI — lekarz weter.; Jan Święcicki kat. pł. XI — sanit. weter.

Ministerstwo Zdrowia.

Dr. Żegota-Gliksztejn Antoni kat. pł. VI — p. o. lek. pow. za djetami.

SOKOŁÓW.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Paweł Konieczny kat. pł. Vb—Starosta.

Michał Jenke kat. pł. VII — upow. do zast. star. Ludwik Malinowski kat. pł. VII — referent; Kazimierz Kwiatkowski kat. pł. VIII—pom. refer.; Janina Bidulewiczówna kat. pł. X—kancel.; Stanisława Stachowiakówna kat. pł. X—kancel.; Leokadja Tyburowa kat. pł. X—kancelistka.

Ministerstwo Aprowizacji.

Władysław Krajewski kat. pł. VI — refer.; Zygmunt Chabielski kat. pł. VII—pom. ref.

Ministerstwo Rolnictwa.

Eugenjusz Sóliński kat. pł. VII — referent; Władysław Sułkowski kat. pł. XI—san. weter.

Ministerstwo Zdrowia.

Dr. Tomasz Kropiwnicki kat. pł. VI—lek. pow.

TOMASZÓW.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Tadeusz Eytner kat. pł. VI—Starosta.

Edward Lipski kat. pł. VII—zast. starosty; Bronisław Przemykalski kat. pł. VII—referent; Franciszek Pado kat. pł. VIII—pom. refer.; Adam Zieliński kat. pł. VIII — pom. refer.; Leon Klisowski kat. pł. IX—sekretarz; Jan Szejn kat. pł. X—st. kancelista; Stanisław Krupa kat. pł. X—st. kancel.; Stefan Lisowski kat. pł. X — st. kancel.; Stanisław Parszywka kat. pł. X — st. kancel.; Helena Gotsohner kat. pł. XI — mł. kancel.; Ksenia Bogacińska kat. pł. XI — mł. kancel.; Cezara Kabacińska kat. pł. XI — mł. kancel.; Marja Matczyńska kat. pł. XI—mł. kancel.; Irena Leszczyńska kat. pł. XI—mł. kancel.

Ministerstwo Aprowizacji.

Jan Kobylański kat. pł. VII—referent; Karol Myśliński kat. pł. VIII—zast. referenta.

Ministerstwo Rolnictwa.

Wacław Noiszewski kat. pł. VII—referent; Kazimierz Orzeł kat. pł. VII — lekarz weter.; Piotr Krawczyk kat. pł. XI—sanit. weter.

Ministerstwo Zdrowia.

Dr. Władysław Sulkowski kat. pł. VI—lek. pow.

WĘGRÓW.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Zygmunt Lipowski kat. pł. VI—Starosta.

Stanisław Skoczkiewicz kat. pł. VII—refer.; Jan Kossowski kat. pł. VII—refer.; Zygmunt Czajkowski kat. pł. VIII—p. o. refer.; Józef Darłak kat. pł. VIII—pom. refer.; Stanisław Wróbel kat. pł. IX—kier. kanc. Daniel Elgass kat. pł. X — p. o. sekret.; Marceli Jaworski kat. pł. X — st. kancel.; Józef Soszyński kat. pł. X — st. kancel.; Antoni Dejnarowicz kat. pł. X — st. kancel.; Janina Hubicka kat. pł. XI—mł. kancel.

Ministerstwo Aprowizacji.

Bronisław Walczyna kat. pł. VII — refer.; Karol Mazurek kat. pł. IX — sekr.; Jan Jaroszewski kat. pł. X—st. kancel.; Janina Batorowiczówna kat. pł. XI — mł. kancel.

Ministerstwo Rolnictwa.

Konrad Osterloff kat. pł. VII—lekarz weter.

Ministerstwo Zdrowia.

Dr. Stefan Cybulski kat. pł. VI—lekarz pow.

WŁODAWA.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Tadeusz Majewski kat. pł. VI—Starosta.

Stanisław Uzarski kat. pł. VII — zast. starosty; Wilhelm Szymański kat. pł. VII — referent; Sławomir Lohman kat. pł. VII—referent; Stanisław Cholewicki kat. pł. VIII—pom. referenta; Edward Barcz kat. pł. VIII—pom. referenta; Aleksander Janiszewski kat. pł. IX—sekretarz; Władysław Łukawski kat. pł. IX—sekretarz; Michał Mańkowski kat. pł. IX — sekretarz; Władysław Wyszyński kat. pł. X—kancelista; Mieczysław Lewandowski kat. pł. X — kancelista; Adam Bekesza kat. pł. X—kancelista; Aleksander Cankiewicz kat. pł. X—kancelista; Janina Górska kat. pł. X—kancelistka; Zofia Pleszczyńska kat. pł. XI — mł. kancel.; Marja Sternikowa kat. pł. XI—mł. kancel.; Zygmunt Frejliszek kat. pł. XI mł. kancelista.

Ministerstwo Aprowizacji.

Czesław Linkowski kat. pł. VII — referent; Mieczysław Bzowski kat. pł. VII — zast. ref.; Stanisław Szydłowski kat. pł. VIII — pom. referenta; Antonina Gütlerowa kat. pł. X—kancelistka.

Ministerstwo Rolnictwa.

Henryk Zbyszewski kat. pł. VII—referent; Antoni Wyrzykowski kat. pł. VII—lekarz weter.; Jan Jański kat. pł. XI—san. weter.

Ministerstwo Zdrowia.

Dr. Feliks Godlewski kat. pł. VII—lekarz pow.

ZAMOŚĆ.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Adolf Krauze kat. pł. VI—Starosta.

Henryk Adamek kat. pł. VII—referent; Bolesław Bojankiewicz kat. pł. VIII—pom. refer.; Ludwik Horszwald kat. pł. IX—nacz. kanc.; Romuald Rayss kat. pł. IX—st. kancel.; Antoni Kotowicz kat. pł. IX—st. kancel.; Gustaw Białek kat. pł. X—kancel.; Franciszka Zdziechowska kat. pł. X—kancel.; Melanja Bieleniowa kat. pł. XI—mł. kancelistka.

Ministerstwo Aprowizacji.

Karol Zbichorski kat. pł. VII—referent; Stanisław Ryba kat. pł. X—kancelista.

Ministerstwo Rolnictwa.

Adam Makaroff kat. pł. VIII—pom. refer.; Stefan Płachecki kat. pł. VII—lekarz weter.; Leon Tadlewski kat. pł. VII — lekarz weter.; Leopold Wąsowicz kat. pł. XI—sanit. weter.

Ministerstwo Zdrowia.

Dr. Leon Piatyn kat. pł. VII—lekarz pow.

72.

Konkurs na lekarzy zakładowych.

L. 665/1/WUZ/1921 r.

Wojewódzki Urząd Zdrowia zawiadamia, że Ministerstwo Zdrowia Publicznego ogłosiło konkurs na posady lekarzy zakładowych w Państwowych Zdrojowiskach w Busku, Ciechocinku i Krynicy.

Warunki konkursu są do przejrzenia w Biurze Wojewódzkiego Urzędu Zdrowia w Lublinie Kapucyńska 1 w godzinach urzędowych.

C.

OGŁOSZENIA:

WYKAZ

a) mieszkańców pow. Łukowskiego, którzy utracili dokumenty osobiste:

1) Mendel Grync syn Isaka z Kałuszyna zgubił dnia 24/I 1921 r. kartę powołania P. K. U. Łukowskiej.

2) Icek Ajzenman z Kocka zgubił dowód osobisty 1/I 1921 r., wydany przez Magistrat w Kocku.

3) Anna Brzezińska z Łukowa—dowód osobisty rosyjski wydany w Stemkowicach—zgubiony.

4) Chil Berek syn Icka Herszka z Kocka dn. 2/I 1921 r. zgubił kartę odroczenia bezterminowego wydaną przez P. K. U. w Łukowie.

5) Adolf Filip—skradziono 9/I kartę odroczenia P. K. U. w Łukowie z 22/X 1920 r.

6) Hilary Malinowski z Hermanowa—karta odroczenia z P. K. U. w Łukowie z 22/X 1920 r. zgubiona.

7) Moszek Wajnberg ławnik magistratu w Kocku dnia 18/I 1921 r. zgubił w Kocku dowód osobisty wydany przez ten Magistrat oraz legitymację ławnika.

8) Jaśko Jakow—legitymacja wystawiona przez gm. Antypol—zgubiona.

9) Eugenjusz Korec z Łukowa zgubił paszport niemiecki z 1916.

10) Korec Sacharyn w Łukowie zgubił dowód osobisty niemiecki.

11) Stanisław Kiryła—skradziono paszport polski i kartę odroczenia.

12) Anna Markwat z Czerśli—skradziony paszport niemiecki.

13) Szmul Zajfantreger z Łukowa zgubił 2/I 1921 r. paszport niemiecki.

14) Muszlin Salomea zgubiła kartę pobytu Nr. 199 wydaną w Łukowie.

15) Stanisław Kępiński ze wsi Kujawy gm. Miastków w październiku ub. roku zgubił dowód osobisty wydany przez gminę, patent na handel, kartę wojskową i pieniądze.

16) Symcha Mordko Rozenfeld z Łukowa zgubił dowód osobisty wydany przez Magistrat.

17) Juljan Frąc z Ryczyska gm. Miastków—skradziono mu paszport niemiecki, patent na prawo handlu papierosami, świadectwo na pożyczkę państwową i pieniądze.

18) Wojciech Gołdyń ze wsi Kamionka gminy Mysłów zgubił świadectwo na klacz maści białej lat 4, które unieważnia się.

19) Piotr Tkoczycz ze wsi Lisikierz gm. Mysłów zgubił świadectwo na klacz maści kasztanowatej lat 9.

20) Józef Kaczor ze wsi Zgórznica zgubił w grudniu 1920 r. dowód osobisty wydany przez urząd gminy Prawda.

21) Perla Zajfontreger z Łukowa zgubiła 2/I 1921 r. dowód osobisty niemiecki.

22) Króczek Jan z Łukowa zgubił dowód osobisty wydany przez okupantów.

b) mieszkańców pow. Biłgorajskiego, którzy zgubili dowody osobiste, wydane przez Starostwo Biłgorajskie.

1) Giz Piotr z Woli Różanieckiej zgubił dowód osobisty Nr. 1130—1919 r.

2) Michałko Antoni z Różnówki skradziono mu dowód osobisty Nr. 4040—1919 r.

3) Strasberg Qecel z Tarnogrodu skradziono mu formularz do paszportu zagranicznego.

4) Pancer Szyja z Biłgoraja skradziono mu dowód osobisty Nr. 76—1919 r. i kartę odroczenia wydaną przez P. K. U. w Zamościu z dn. 10/11 1920 r. Nr. 564.

5) Waldbaum Chana Frymeta z Biłgoraja zgubiła dowód osobisty Nr. 1353 — 1919 r.

6) Okoniewska Stanisława Janina zgubiła dowód osobisty Nr. 4060 — 1919 r.

c) mieszkańców pow. Konstantynowskiego, którzy zgubili dokumenty osobiste:

1) Rogala Hersz Dawid mieszkaniec m. Łosice zgubił kartę powołania wydaną przez Komisję Przeglądową w Janowie w r. 1920.

2) Deryng Stanisław mieszkaniec m. Janowa zgubił paszport dn. 6/II na linji kolejowej Łuków—Lublin.

3) Izakzon Abram Józef mieszkaniec m. Janowa zgubił paszport wydany przez Magistrat m. Janowa w roku 1920 oraz kartę powołania wydaną mu przez Komisję Przeglądową w Janowie w roku 1920.

4) Panasiuk Ignacy mieszkaniec wsi Bukowice gminy Witukin rocznik 1895 zgubił kartę powołania za Nr. 387 wydaną mu przez Powiatową Komendę Uzupełnień w Siedlcach.

5) Bluwoł Gerszon mieszkaniec m. Janowa rocznik 1896 zgubił kartę odroczenia wydaną mu w roku 1920 przez Komisję Przeglądową w Janowie.

Cena ogłoszeń w Monitorze Polskim wynosi obecnie mk. 25 za wiersz petitowy. Ogłoszenie o rejestracji stowarzyszeń kosztuje 300 Mk.

Urząd Starościński w Radzyniu ogłasza:

1) Mieszkańcowi wsi Brzostowiec gminy Biała pow. Radzyńskiego popisowemu rocznika 1894 Kazimierzowi Kraszewskiemu skradziono kartę odroczenia wydaną przez Powiatową Komendę Uzupełnień 34 p. p. w Białej Podlaskiej, wobec czego dowód ten należy uważać za nieważny.

2) Mieszkaniec wsi Paszki Małe gm. Biała pow. Radzyńskiego popisowy rocznika 1894 Grochowski Franciszek zgubił kartę odroczenia wydaną mu przez Komisję Przeglądową w Radzyniu, wobec czego dowód ten unieważnia się.

3) Powiatowa Komenda Uzupełnień 34 p. p. w Białej Podlaskiej unieważnia zgubioną kartę powołania wydaną popisowemu rocznika 1890 Nudelsztecher Symcha, syn Abrama i Chai Bejli zamieszk. w Radzyniu z bezterminowym urlopem za L: listy 451, wydaną dnia 27/IX 1920 r. przez Komisję Przeglądową w Radzyniu.

4) Mieszkaniec miasta Międzyrzeca pow. Radzyńskiego popisowy rocznika 1901 Feldbaum Szmul, syn Michela i Rejzli zgubił wydaną mu przez P. K. U. 34 p. p. w Białej Podlaskiej kartę odroczenia za Nr. 89 listy imiennej L. 64, wobec czego takową unieważnia się.

5) Powiatowa Komenda Uzupełnień 34 p. p. Biała Podlaska unieważnia zagubione karty powołania wydane 16-go września 1920 r. popisowym:

1. rocznika 1895—Pirogowicz Jan	listy imiennej		182
2. „ 1893—Haciewicz Feliks	„	„	392
3. „ 1894—Grobek Aleksander	„	„	683

wydane 7 sierpnia 1920 r. popisowym 1894 r.

1. Burczaniuk Stanisław L. listy imiennej 24
2. Kaliszuk Józef L. listy imiennej 643.

Urząd Starościński w Lublinie ogłasza:

Mieszkańcom wsi i gminy Jaszczów Józefowi Bończoszek, Lucynie Bończoszek i Stefanji Bończoszek skradziono paszporty zagraniczne wydane przez tutejsze Starostwo 28 maja 1920 r. za L. 59 i 18 czerwca 1920 r. za L. 70 i 71 na wyjazd do Ameryki.

Urząd gminy Turno (pow. Włodawskiego) ogłasza:

Skradziono książeczkę wojskową rocz. 1898 na imię Andrzeja Fibicha z Marjanki pow. Włodawskiego, wydaną przez P. K. U. w Białej za Nr. 36.

Urząd Gminy Łysów (pow. Konstantynowskiego) ogłasza:

Grzegorzowi Antoniukowi mieszkańcowi wsi Czuchów gm. Łysów skradziono tymczasowy dowód osobisty Nr. 103/20 wydany przez Urząd gm. Łysów.

Władysław Szupiluk mieszkaniec wsi Wólka Łysowska zgubił tymczasowy dowód osobisty wydany mu przez Urząd gm. Łysów.

Onufremu Szupilukowi mieszkańcowi wsi Wólka Łysowska gm. Łysów skradziono tymczasowy dowód osobisty 162/20 wydany przez Urząd gminy Łysów.

Urząd Gminy Łucka (pow. Lubartowskiego) ogłasza:

Teodorowi Przybylskiemu skradziono na stacji Lublin tymczasowy dowód osobisty wydany przez Urząd Gminy Łucka w 1918 r. za Nr. 3.

Urząd Starościński w Lublinie ogłasza:

Natalja Marjanna Rutyńska mieszkanka gminy Chodel zgubiła kartę tożsamości wydaną przez Urząd Starościński w Lublinie dn. 29 listopada 1920 r. za L. 238.

Józef Kulczycki mieszkaniec gminy Jastków zgubił tymczasowy dowód osobisty wydany przez Urząd Gminy Jastków 16 kwietnia 1920 r. za L. 223.

Urząd Starościński w Radzyniu podaje do wiadomości, że mieszkaniec gminy Milanów Józef Rutkowski, popisowy rocznika 1893 zgubił kartę powołania wydarą mu przez Komisję Przeglądową w Radzyniu dn. 10/IX 1920 r. L. 159, wobec czego takową unieważnia się.

WYKAZ

znalezionych rzeczy przez Policję Kolei Państw. i przechowanych w magazynie K. P. P. na st. Lublin.

Dnia 27/IX 1920 r. st. Lublin: Walizka drewniana w niej gorset i bluza męska.

Dnia 24/XI 1920 r. st. Rejowiec: Koc, prześcieradło, sukienka dziecin., 2 jaśki, bielizna damska, męska i dziecinna używana, 3 bluzki damskie, produkty żywnościowe mała ilość, 2 miski emaljowane.

Dnia 9/XII 1920 r. st. Lublin: Walizka i koc.

Dnia 15/XII 1920 r. st. Lublin: Kapelusz damski i męski, 4 ładownice, wiadro, 2 pary kamaszy starych, walizka płócienna, brzytwa i łyżka żelazna.

Dnia 16/XII 1920 r. st. Lublin: Walizka płócienna wagi 50 funtów.

Dnia 19/XII 1920 r. st. Rejowiec: Koszyk z rzeczami.

Dnia 22/XII 1920 r. st. Lublin: Palto damskie, płaszcz letni, 2 koce, walizka żółta wagi 35 f. plecak napełniony wagi 13 f., pakunek zawinięty w brezent opasany 2 paskami wagi 46 f., walizka ręczna skórzana żółta wagi 6 f.

Wydział Hipoteczny przy Sądzie Pokoju w Tomaszowie Lubelskim obwieszcza, że otwarte zostały postępowania spadkowe po zmarłych:

1) Zdzisławie Domańskim właścicielu sumy 2000 rubli, zabezpieczonej na Tomaszowskiej nieruchomości, hipoteczny Nr. 313.

2) Wolfie Tenenbaumie właścicielu części Tomaszowskiej nieruchomości hipoteczny Nr. 13.

3) Rafale Malcu oraz Mordce Noechu i Myszkiecie czyli Muszkiecie małżonkach Gelernter współwłaścicielach Tomaszowskiej nieruchomości, hipoteczny Nr. 103.

Termin zamknięcia tych postępawań spadkowych wyznacza się na 2 października 1921 r. w którym to terminie osoby interesowane winny z odpowiednimi dowodami stawić się w kancelarji tegoż wydziału hipotecznego celem ujawnienia swych praw pod skutkami prekluzji.

Wydział Hipoteczny przy Sądzie Pokoju w Tomaszowie Lubelskim obwieszcza, iż na dzień 2 lipca 1921 r. wyznaczony został termin pierwiastkowej regulacji hipoteki dla stanowiącej własność Jana Romanowicza nieruchomości, leżącej w obrębie miasta Tomaszowa Lubelskiego, a składającej się z domu mieszkalnego z gospodarskimi budynkami i placem, oznaczonege policyjnym Nr. 125; z ornego pola obszaru około 3 mórg w miejscowości na Kołodziaszce; z kawałka ziemi, zwanego połogrodzie obszaru około 75 prętów przy ulicy Mikulińskiej; z kawałka ziemi, zwanego Połogrodzie obszaru około 150 prętów przy Majdańskiej drodze i z ornego pola obszaru około 3 mórg w miejscowości na Kołodziaszce, na żądanie Jana Romanowicza.

Osoby interesowane winny się zgłosić w powyższym terminie celem ujawnienia swych praw w kancelarji tegoż wydziału hipotecznego pod skutkami prekluzji.

W drodze z Kowla do Lublina został zgubiony lub skradziony dowód osobisty wydany przez Komendę Policji Państwowej m. Lublina na imię Chaskiela Rozenberga w r. 1919.

W sierpniu 1920 r. zgubiono kartę pobytu Nr. 249/K, wydaną przez Komisarza Rządu na m. Lublin na imię Sury Rysz.

Zgubiono kartę pobytu za Nr. 287-284/c wydaną 28/XII 1920 r. przez Komisarza Rządu na m. Lublin na imię Tamary Goldfajn.

Dnia 30/I 1921 r. o godz. 5 3/4 rano na stacji kolejowej Lublin, przy kasie biletowej zgubiono legitymację wydaną na imię Leona Łaguny Okręgowego Inspektora Ochrony Lasów przez Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych w 1919 r.

Natalja Marjanna Rutyńska mieszkanka gminy Chodel zgubiła kartę tożsamości wydaną przez Urząd Starościński w Lublinie dnia 29/XI 1920 r. Nr. 238.

Komisarjat II Policji Kolejowej Okręgu Lubelsk. ogłasza:

Funkcjonarjusze II Komisarjatu P. P. K. IV-go Okręgu Lubelskiego na st. Siedlce w dniu 1 listopada 1920 r. odebrali od złodzieja który zbiegł 5 twardych skór wagi 41 f.

Termin zgłoszenia się prawego właściciela powyższych skór do Starostwa Siedleckiego wyznacza się 3-miesięczny od dnia pomieszczenia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym.

Mamy Konstytucję, Mamy Pokój!
Nasz musi być Śląsk Górny!

Redakcję zakończono 12 marca 1921 r.

Druk. Państwowa w Lublinie.